

WALDA SVENSKA

Folksånger, Folkdansar
och
Folklekar

utgifna af

J. N. Ahlström och P. C. Boman

med accompagnement af Pianoforte

och med svensk och tysk text.

NY UPPLAGA.

Förläggarens Egendom.

Komplett i ett Band

Pr. 4 Rg 32 sk. B²

Stockholm, Abr. Hirsch.

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WILLIAM A. BARNETT

WALDA SVENSKA
Folksånger, Folkdansar

OCH
Folklekår,
utgifna af
J. N. AHLSTRÖM OCH P. C. BOMAN.

1^{sta} Häft.
2de Upplagan.

P. C. Boman

AUSWAHL
SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER

und
National-Tänze,
herausgegeben von

J. N. AHLSTRÖM und P. C. BOMAN.

Eigenthum des Verlegers

1. Häft.
2. Aufl.

STOCKHOLM

bei Abr. Hirsch.

8 Gr.

FOLKVISAN.

VOLKSLIED.

Melodien till denna visa, (ej förut i tryck utgifven) lärar vara upptecknad i Jemtland. Texten är ej den ursprungliga, utan tillhör en sednare tid.

Die hier mitgetheilte Liederweise, wie vorher durch den Druck bekannt, soll aus Jemtland herrühren. Die Worte des Liedes sind nicht die ursprünglichen, sondern gehören einer spätern Zeit an.

Andante Arrangerad af A. M.

Sång.

Du gam-la du fri-ska, du fjell-hö-ga nord, Du
 Du thro-nar på min-nen frän förn-sto-ra där, du
 Du Nörd, du mein ho-hes mein fel-si-ges Land, Du
 Du thronst auf den Sie-gen ent-schwin-de-ner Zeit, denn

Piano

ty-sta du gläd-je ri-ka skö-na! Jag hål-sar dig vä-na ste
 ä-radt ditt namn stög of-ver jon-den! Jag vet att du är och du
 freud li-ches, sei mir stets ge-prie-sen! Nie hab' ich ein schön-res and
 gross ist der Ruhm der dir ge-wor-den! Noch stehst Du für herr-li-cha

land up-på jord, Din sol din him-mel, di-na eng-der grö-na.
 blir hvad du var, Ack jag vill lef-va, jag vill dö i nor-den!
 Er-den ge-kanad, Sei mir ge-grüsst mit Berg und Flur und Wie-sen!
 Tha-ten be-reit, Drum le-ben will ich ster-ben hoch im Nor-den!

Chorpp

Thront
 Din sol din him-mel di-na eng-der grö-na.
 Ack jag vill lef-va, jag vill dö i nor-den!
 Sei mir ge-grüsst mit Berg und Flur und Wie-sen!
 Drum le-ben will ich ster-ben hoch im Nor-den!

Trum
Kassett

pp

Nº 2.

HAFSFRUN.

Denna sång finnes upptagen i 3de delen af Geyers och Axelii Svenska folksånger, der den förekommer så som variant till en tradition, upptecknad i Westergöthland, men hvar till melodi saknas. Nedanstående melodi är i berörde samling ej beledsagad af harmoni.

DIE NIXE.

Dieses Lied, dem ein Volksfuge zu Grunde liegt, ist in Westgothland aufgezichnet.

Måttligt *arrangerad af B. n.*

Sång

Herr Hil le brand han tal-te till sin mo-der så:
 "En Sy-ster ha-de du så fa-ger och så bäl-d:
 Herr Hil-de brand er re-det zu dem Müt-ter-lein:
 "ne Schawester hat-test Du so lieb-lich und so fein."

Piano F

Blå-ser kallt, kallt vä-der i från sjön. Och ha-de ic-ke jag en
 Blå-ser kallt, kallt vä-der i från sjön. Men den har Hafsfrun ta-git u-
 Und es weht, kalt weht es ü-ber'n See. Teh hat-te ja wohl sonst ne
 Und es weht, kalt weht es ü-ber'n See. Doch rau-be-te die Nix-e dein

sy-ster så bäl-d? Blå-ser kallt, kallt vä-der i från sjön.
 ti sitt völd. ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷
 Schwe-ster so fein?" Und es weht, kalt weht es ü-ber'n See.
 Schwe-ster-lein!" ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

FÖRSTÄMMA

Nº 3

FÖRSTÄMMA

Denna utmärkt vackra melodie tillhör rikets norra orter. Wisan är gjord af allmångjord.

Diese ausgezeichnet schöne Melodie gehört dem nördlichen Schweden. Das Lied ist nie vorher gedruckt worden.

Allegretto.

Arrangerad af A. m.

Sång.

Piano F

Och mins du hvad du lof- va- de, och mins du hvad du sa- de de och när som du
Ge- denkest Du an dein Wort nicht mehr and was Du mir ver- spro- chen? Du hast es ge-
var up på ditt a- derton- de år? Du lof- te att du aldrig skulle svi-
sworen, ja in deiner Jugend-zeit, Du wolltest mir die Treu e schon be- wah-
ka, och li- ka fullt så hjur du till att gö- ra det än- då. Du lof- te att du
ren, und dennoch brichst Du so dein Wort und dein Ver- sprechen heut. Du woll- test mir die
al- drig skulle svi- ka Och li- ka fullt så hjur du till att gö- ra det än- då.
Treu- e schon be- wah- ren, und dennoch brichst Du so dein Wort und dein Ver- sprechen heut.

UNGA HILLEWI.

N° 4.

JUNG HILLEWI.

Denna, äfvensom följande Visa, äro meddelade i skriften Runa, 1° häftet. Den närvarande för måles vara upptecknad i Södermanland och den andra i Nörbergs Socken af Westmanland. Melodierna finnas äfven bland bilagorne till berörde skrift, men med annan harmonisk behandling.

Dieses Lied soll, wie man behauptet, in Södermanland, und das zunächst folgende, im Kirchdorfe Nörberg, in Westmanland, aufgezichnet seyn.

Något långsamt.

Arrangerad af B. n.

Sång.

Piano F.

1. Och Bid-da-ren han tal-te till un-ga Hil-le-wi;
 2. I Lem-ton run-da är jag dig vän-ta, må;
 1. Der Rit-ers mann der re-det zu Hil-le-wi: "Mein Kind!"
 2. Und bleibst du fient-xem Jah-re so wart' ich doch,

Hur län-ge vill du vän-ta om jag bort-re-ser nu? Hur län-ge vill du
 Och kommer du in-tet då så vän-tar jag än-dä Och kommer du in-tet
 Wie län-ge magst du war-ten, weil ich nun fer-ne bin? Wie län-ge magst du
 Und bleibest du län-ger auch so harr' ich dei-ner noch, Und bleibest du län-ger

vän-ta om jag bort-re-ser nu? i bland ro-sor.
 då så vän-tar jag än-dä, i bland ro-sor.
 war-ten, weil ich nun fer-ne bin? Bei den Ro-sen.
 auch so harr' ich dei-ner noch, Bei den Ro-sen.

Den öfvergifna ^{Nº5} | Die Verlassene.

Måttligt fort.

arrangerad af B. n.

Sång.

När jag var ett li-tet barn be-graf-de de min
 All-ra-mäst sa sör-jer jag den vän jag gaf min
 Fy-ra län-ga år sa här jag vän-lad på min
 Li-ten to-gel qvitt-rar up-på ro-sen de-
 Als ich noch ein klei-nes Kind da starb mir's Mut-ter=
 Doch am mei-sten traur ich ran den Freund den ich ge=
 Schon so man-ches Jahr hab' ich ge-jam-mert und ge=
 In-stig singt der To-gel in dem ro-si-gen

Piano F.

mar; In-te var jag gammal när de for-da-de min
 tro; Långt är him-me-len från jor-da-de min
 vän; Kom-mer han till ba-ka bär det bär han från sitt
 qvist Sor-ge-li-ga gjun-ger den som vän-nen sin har
 lein; Kaum ein we-nig äl-ter ich ver-lor den Va-ter
 liebt. Ach! er rei-se-te so weit drum bin ich schwer be-
 thraut. Kommt er mer zu-rie-ke, soll der Jam-mer ver-
 haun. Trau-rig a-ber seuf-zet wer den Brau-ti-gam be-

far ord. Hvad, skul-le jag in-te sör-ja?
 gen. + + + + +
 mast. + + + + +
 mein. Wie soll-te ich denn nicht kla-gen?
 trübt. + + + + +
 geht. + + + + +
 weint. + + + + +

fp

Nº 6.

Totwa lilla.

Klein Totwa.

Meddelas, jemte den utmärkt vackra melodien (dock utan harmonisk behandling) i 2de delen af Geyers och Afzelii Svenska Folkvisor, med tillkännagifvande att, enligt Nyerups anmärkningar, den händelse, som utgör visans föremål skall tillhöra Koning Waldemars historia och att lilla Totwa varit af famnen Putbus på Rügen. (Se även Afzelii "Sagohälder" 2de D. s. 128. och 5de D. sid 57). Uppleckningen är efter en tradition i Wermeland.

Der Stoff des hier mitgetheilten Liedes ist, wie Nyerup es bemerkt, der Geschichte des Königs Waldemar entnommen worden, und die kleine Totwa soll dem fürstlichen Geschlechte Putbus auf Rügen, angehört haben.

Arrangerad af B. n.

Sång.

Lill Tot--va hon'jen--te på Ko--nungens gård, vo--re
 Ko--nun--gen tal--te till Små--svenner två, va--re
 Klein Tot--wa sie dien--te beim Kö--nig, für wahr wä--re
 Kö--mig der ru--tel die Knap--pen und spricht: wä--re

Piano F.

p

jag så fa--ger som Tot--va lil la war i Hem--ten vec kor och
 jag så fa--ger som Tot--va lil la war i bed--jen till Tot--va
 ich nur so schön wie's die klei--ne Tot--wa war! schon find--zehn Wochen und
 ich nur so schön wie's die klei--ne Tot--wa war! Klein Tot--wa soll kom--men

der till ett år. Men Tot--va var Kö--nun--gens fril la.
 in--för mig gå! Men Tot--va var Kö--nun--gens fril la.
 da--zu ein Jahr. Doch Tot--wa war'n Lieb--chen des Kö--nigs.
 vor mein Ge--sicht! Doch Tot--wa war'n Lieb--chen des Kö--nigs.

Folkvisa

Nedanstående melodie, tillhörande provinsen Wernmland, gjordes först allmänare bekant genom Herr professor A. Fryxells skådespel "Wernlandshikan", hvarutur den här meddelade texten jemväl är hemtad. Harmoniseringen är ungefär sådan den i musikbölagan till nämde skådespel förekommer.

Volkslied

Dies Lied aus der provinz Wernmland wurde erst durch Das Wernlandsmädchen ein Schauspiel vom Herrn professor A. Fryxell allgemein bekannt. Der Text, sowohl als die Liederweise, ist dem erwähnten Singspiele entnommen.

Andante quasi Allegretto.

Andante quasi Allegretto.

Oh Wernmland, du skö- na du herr- li- ga.
Ja när du en gång skall bort och gitta dig min
Oh Wernmland du schö- nes ge- seg- ne- tes
Ja! suchst Du im Le- ben din ex- ce- l- l- l- ch Ge-

land, du kro- na för Sve- a- rikes län- der-
vän, då skall du till Wern- land ta- ra-
Land, Dir jag ha- r'ich mit Thrä- nen vol- len Blic- ke!
makt, Du mußt nach Wern- land zie- hen!

Och kom jag in mitt i det för- luf- va- de
Der lönas någ- Guds gåvor af- flickor gari
Und wär'ich schon im sel- gen im- ge- lo- be- ten
Da giebt es schö- ne Mä- del, ach, Mädel oh- ne

land, till Wern- land jag än- då åter vän- der-
gen, och al- la ä- de prak- ti- ga och ra- ra-
Land, nach Wern- land da kehret ich zu- rü- ke-
Zahl, und al- le stund wie Ro- sen, die da blu- hen.

Ja dervill jag le- va, ja der vill jag
Men fru- ar du der så var mun- ter och
Da le- b'ich so- gern und da stürb'ich so
Doch fre- rest Du dort, sei nur man- ter und

do, Och vengång är i Wernmland jag tager mig en nö,
glad, ty raska gossar vil ja Wernlandet förkor na ha,
gera, Du strålet minner Lie- be der wunnig lie- he Stern,
keck, Das schöne Kind von Wern- land, sonst ländes der weg,

Så vet jag att al- drig jag mig äng- rar.
De sorgs na dem, ge de up- på ba- ten.
Da sollt mich das Freizn nicht ge- ren- en
Und lässt der den Körb zum an- ge- den- ken.

8 0069

VALDA SVENSKA

FOLKSÅNGER, FOLKDANSAR OCH FOLKLEKAR

2^a HÄFTET.

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER UND NATIONAL-TÄNZE

2tes HEFT.

VISA.

N° 7.

LIED.

Molto moderato.

Arrangerad af A. m.

SÅNG.

PIANO.

Gläd-jens blomster i jor-dens mull Ack visst al-drig gro; kär-lek sjelf ju för-
Hier im Tha-le des Er-denleids blüth die Freu-de nicht, Selbst die Lieb ist ja

sät-tig är för ditt hjer-tas ro; Men der of-van för hopp och tro,
oft ein Gott der die Her-zen bricht, A-ber dro-ben im Hei-mathland

pp sotto voce.

blomstra de e-vigt fri-ska, Hör du ej hur an-dar ljust om dem till hjer-tat
blü-het sie den Er-lö-sten; Hör' So weht des Geistes Wort die Ban-gen-den zu

hvis-ka? Hör du ej hur an-dar ljust om dem till hjer-tat hvis-ka?
trö-sten Hör' so weht des Gei-stes Wort die Ban-gen-den zu trö-sten!

SVEN SVANEHVIT.

Förekommer, jemte Melodi, i 2^a delen af Geyers och Afzelii Svenska visor. Den säges vara upptecknad i Upland. Harmoni dertill har likväl ej blifvit i berörde samling meddelad.

SVEN SVANEHVIT.

Dies Lied soll in Upland aufgezeichnet sein.

Moderato. Arrangerad af B.-n.

SÅNG.

Sven Sva - ne - hvit ri - der sig den vä - gen fram, så
 Spörs - mål dem haf - ver jag al - drig lüst, i
 Sven Sva - ne - hvit rei - tet wohl den Steg hin - an, So
 Råth - sel die stehn mir nicht zu Ge - bot', doch

PIANO.

müt - te der ho - nom en val - la - re - man: Och hör du val - lar - man - hvad
 går slog jag Ie - se - lands Konung i - hjel Och har du sla - git Is - lands
 tritt ihm ent - ge - gen ein wal - len - der Mann Du Wal - ler auf ein Wort! denn
 schlug ich den Kö - nig von I - se - land todt. Erschu - gest Du den Kö - nig

jagmånd sä - ga dig, Och kan du de spörs - mål som jag spörjer dig?
 Ko - nung full - väl, så var det min fa - der du sla - git i - hjel?
 sa - gen vill ich's dir: Ein Råth - sel be - wahr ich, das lö - se du mir?
 wie Du's ge - sagt, Du hast mir den Va - ter um's Le - ben ge - bracht?

FOLKVISA.

Nº9.

VOLKSLIED.

11

Upptecknad i Calmare län.

Aus der Umgegend von Calmar.

Andante.

Arrangerad af A.-m.

SÅNG.

PIANO.

De ro_sor och de bla_der, De gö_ra mig så gla_der, Helst när som jag
 A_djö du hulda Fa_der, så ock du hul_da mo_der, A_djö du lil_la
 Der Ro_sen ihr Ge_dei_hen thut mir das Herz er_freu_en, er_geh' ich den
 A_de Du lieber Va_ter, ach fah_re wohl lieb' Mut_ter, A_de Du klei-ne

gångar mig i ro_sen-de lund; De ro_sor och de bla_der, de gö_ra mig så
 sy_ster och du socker_sö_ta vän: A_djö du hulda fa_der, så ock du hul_da
 A_bend mich im ro_si-gen Hain, Der Ro_sen ihr Ge_dei_hen thut mir das Herz er_
 Schwester und Du Engel wunder_schön! A_de Du lie_ber Va_ter, ach fah_re wohl lieb'

gla_der, Helst när som jag gångar mig i ro_sen-de lund. Men kan_hän_da att
 mo_der, A_djö du lil_la sy_ster och du socker_sö_ta vän! Min re_sa_den,
 freu_en, er_geh' ich den A_bend mich im ro_si-gen Hain. A_ber was den soll
 Mut_ter, A_de du kleine Schwester und du Engel wunder_schön! Ich rei_se den

det er för_tre_tar, att jag tar lil_la vän_nen i sam_nen en stund.
 gäl_ler längt åt Nor_den och Herren u_ti himlen vet om vi träffs mer i_gen.
 es euch ver_dries_sen Thu ich her_zen und küs_sen mein Lieb_chen so fein?
 Weg_gen ho_hen Nor_den Und nur der Herr im Himmel weiss ob wir uns wieder_sch'n.

VEDERGÄLLNINGEN.

Meddelas jemte melodi (dock utan harmonisk bearbetning) i 3de delen af Geyers och Afzelii "Svenska folkvisor" och förstås vara tagen efter uppteckningar i Västergöthland och Vermland.

Moderato.

DIE VERGELTUNG.

Aus Westgothland und Wermland.

Arrangerad af B. n.

SÅNG.

PIANO.

Om al - lu berg och da - lar de
 Är det då sannt du
 Wenn all' die Berg' und Thä - ler die
 Soll ich dir traun, und

vo - re ut - af guld, allt vat - ten vo - re vändt u - ti vin, allt -
 sä - ger för mig; du vill bli all - ra - kä - ra - sten min, Du
 wär'n aus pu - rem Gold, die Strö - me vol - ler röth - li - chen Wein, Das
 re - dest Du wahr, und Du hast mich so theu - er und lieb, Da

samans vil - le jag dock våga för din skull, du som är all - ra - kä - ra - sten min.
 föl - jer mig hem på min kä - ra faders gård och be - der med ä - ran om mig?
 gäb ich al - les für mein Mägd - lein so hold, ja für Dich, Du mein Lieb - chen so fein!
 fol - gest Du mir in das vä - ter - liche Haus, zu wer - ben nach löb - li - cher Art.

KONUNGABARNEN.

Nº II.

DIE KÖNIGSKINDER.

13

Denna sköna folksång, som meddelas i 1^{sta} delen af Geyers och Afzelii Svenska folkvisor, sjunges i flere landsorter. Den harmoni här blifvit satt, grundar sig på den Hæffnerska bearbetningen.

Dies schöne Volkslied wird in mehreren Provinzen gesungen.

Arrangerad af B - n.

SÅNG. **PIANO.** **Andante.**

Det vo - ro två äd - la Kö - nun - ga -
 "Och hu - ru skall jag kom -
 "Och väl så kan du kom -
 Da wa - ren zwei kö - nigs - kin - der för -
 "Wie soll ich denn ge - lan -
 "Und frei - lich wirst du kom -

barn, de lof - va hvar - an - nan sin tro - - - : de lof - va hvar -
 ma i af - ton i bu - ren till dig - - - ? Det fal - la så
 ma i af - ton i bu - ren till mig - - - Jag tän - der upp
 wahr, Die schwuren sich e - wi - ge Treu - - - die schwu - ren im
 gen bei Nacht in die Kam - mer zu Dir - - - ? Es strö - met und
 men bei Nacht in die Kam - mer zu mir - - - Dir zünd' ich ja

an - nan på slot - - - tet, ja up - på hö - gan - lofts - bro.
 stri - da ström - - - mar allt mel - - lan dig - - och mig.
 ljus i lyk - - - tan och hän - ger i til - - je träd.
 ho - hen Pa - la - - ste, im gold - - nen Für - sten - ge mach.
 stürmt ge - wal - - tig vor mei - - ner Lieb - - ehens Thür.
 das La - tern - - - chen, und häng's an den Li - li - en - zweig.

morendo.

FOLKVISA.

Nº12.

VOLKSLIED.

Från Gottland.

Aus Gottland.

Andante.

Arrangerad af A. m.

SÅNG.

Allt un - der him - melens fä - ste der sit - ta stjer - nor
 Es leuch - ten dro - ben am Him - mel die gold - nen Ster - ne -

PIANO

ritard. *a tempo.*
små ; *allt* un - der him - melens fä - ste der sit - ta stjer - nor
lein! Es leuch - ten dro - ben am Him - mel die gold - nen Ster - ne -

små. Den vän - nen som jag älskat, den kan jag all - drig
lein. Der Freund, den ich ge - lie - bet, ach, nim - mer denkt er

più lento.
få! *åh*
mein! *oh*

OVÄNTAD BRÖLLOPPSGÄST.

*Denna af allmogen mycket älskade folk -
sång är, jemte melodie, meddelad i Gey-
ers och Afzelü samling, 2ra delen, och för-
måles vara upptecknad efter traditioner i
Vestergöthland. Den i berörde samling gif-
na harmonien är i det väsendtligaste här bi-
behållen.*

Nº 13.

DER UNGEBETENE HOCHZEITGAST.

*Dies in Schweden vielgesungene Lied ist
nach Westgothländischen Sagen aufgezeich-
net.*

15

Andante

Arrangerad af B - n.

SÅNG.

PIANO

Det var två så - ta vän - ner, som höll' hvar - an - dra
Den un - gersven skul - le bort - re - sa i - från sin hjer - tans
Es wa - ren da zwei Lieb - ehen, die hat - ten sich so
Der Freund der soll - te ver - rei - sen, ihm war das Herz so

kär; Det kär, Den e - na for till främmandland i - från sin fä - ste,
vän: Den vän: Låt in - gen dig bort - loc - ka till dess jag kommer i -
gern, Es gern. Der Bräuti - gam ver - läst die Braut und zieht und blei - bet
schwer; Der schwer: Oh! lass dich nicht ver - lo - eken, und denk an die Wie - der -

mö, den e - na for till främmandland i - från sin fä - ste - mö.
gen; låt in - gen dig bort - loc - ka till dess jag kommer i - gen!
fern Der Bräuti - gam ver - läst die Braut und zieht und blei - bet fern.
kehr! Oh! lass dich nicht ver - lo - eken, und denk an die Wie - der - kehr!

Denna Romans är hemtad ur 3de delen af Geyers och Afzelii vis-samling, der den för-måles vara upptecknad efter tradition i Vermland. - Nedanstående harmoni är i fler. full väsendtliga olika med den i be-rörde sanding meddelade.

Diese Romanze ist nach Wermländi-schen Sagen aufgezeichnet.

Poco lento.

Arrangerad af B. n.

SÅNG.

PIANO

f mezzo f

"Hear har du va - rit så län - ge, du Sven i Ro - sen -
 "Hear - för är din klä - der så blo - dig, du Sven i Ro - sen -
 "Hear - för är din skjorta så blo - dig, du Sven i Ro - sen -
 "Wo bist so lang Du ge - we - sen, Du Knapp im Ro - sen -
 "Wie sind dei - ne Klei - der so blu - tig, Du Knapp im Ro - sen -
 "Doch wie ist dein Hem - de so blu - tig, Du Knapp im Ro - sen -

gård? Jag har va - rit i stal - let, kä - ra mo - der vår! J
 gård? Hvi - ta få - lan spjern - te mig, kä - ra mo - der vår! J
 gård? Jag har mördat bro - der min, kä - ra mo - der vår! J
 hain? Bin im Stal - le ge - we - sen, Theu - res Müt - ter - lein! Ihr
 hain? Weis - ses Fül - len trat mich schwer, Theu - res Müt - ter - lein! Ihr
 hain? Ich er - schlug den Bru - der ja, Theu - res Müt - ter - lein! Ihr

vün - - ten mig sent, men jag kom - mer al - drig.
 vün - - ten mig sent, men jag kom - mer al - drig.
 vün - - ten mig sent, men jag kom - mer al - drig.
 war - - tet auf mich, doch ver - ge - - bens harrt Ihr!
 war - - tet auf mich, doch ver - ge - - bens harrt Ihr!
 war - - tet auf mich, doch ver - ge - - bens harrt Ihr!

8 0069

VALDA SVENSKA

FOLKSÅNGER, FOLKDANSAR OCH FOLKLEKAR.

3de HÄFTET.

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER UND NATIONAL TÄNZE.

3te HEFT.

OBS: Samtliga i detta häfte förekommande visor äro arr. af P. Boman.

LITEN KERSTINS BRÖLLOP OCH BEGRAFNING.

Förekommer, jemte melodi i Geijers och Afzelii samling 3de delen, med tillkännagifvande att den är upptecknad efter sång i Upland. Den i berörde samling meddelade harmonien är här bibehållen, endast något mera figurerad.

KLEIN KERSTINS HOCHZEIT UND BEGRÄBNISS.

aus Upland.

Moderato.

SÅNG

Stall - bro - der tal - te till
 "Li - ten Ker - stin hon är så
 Spricht ein Küm - pan mit dem
 Und lieb Ker - stin wär noch zu

PIANO

stall - bro - der sin, så, gla - de - lig - "Får jag li - ten Ker - stin, skön
 li - ten och ung," så gla - de - lig - "Hen kan in - te bä - ra gull -
 Brü - der lein so: gar freu - dig - lich - Giebst du mir die Schwester, ich
 jung wohl und klein gar freu - dig - lich - 'ne Last wird die gol - de - ne

sy - ster din?" så fal - ler min hug till - henne.
 kro - nan så tung." så fal - ler min hug till - henne.
 bin es froh. Mir trach - tet das Herz und schmachtet.
 Kro - ne ihr sein. Mir trach - tet das Herz und schmachtet.

DE SJU GULLBERGEN.

Denna folksång meddelas äfven af herrar Geijer och Afzelius, 3de delen af "Svenska folkvisor" och för måles vara upptecknad i Upland. Den åtföljande melodien är i berörde samling icke harmoniskt behandlad.

DIE SIEBEN GOLDBERGE.

Dieses Lied soll aus Upland herrühren.

Moderato eben marcato.

SÅNG.

Hertig Hil - le - brand kan ri - der på
 "Och hör du, skö - na jung - fru, hvad
 Herzog Hil - le - brand er spren - get ins
 Und hör es schö - ne Jung - fer, denn

ri - ka grefvens gård, u. ti lun - den — Och ri - ka grefvens dot - ter för honom u - te
 jag sä - ger dig: "u. ti lun - den — "Hardu lust att föl - ja u - taf lan - det med
 Grafenschloss hinein; im Ge - höl - ze. Und vor ihm stehet drin - nen des Grafen Töchter -
 ich sag' es dir, im Ge - höl - ze. Wollst ja ver - rei sen aus dem Lan - de mit

står — Den jag haf - ver tin - gat i min ung - dom.
 mig? Den jag haf - ver tin - gat i min ung - dom.
 lein. Ge - freit hab' ich wohl in mei - ner Ju - gend.
 mir! Ge - freit hab' ich wohl in mei - ner Ju - gend.

PIANO.

f *p* *mf* *p dolce.*

Denna visa, med sin rörande melodi, förträffligt behandlad i harmoniskt hänseende, återfinnes i delen af Geijers och Afzelii "Svenska folkvisor," meddelad efter traditioner, upptecknade i Westergötland. Utg. har, med högst obetydlig förändring, bibehållit den Häffnerska harmoniseringen.

Diese rührende Liederweise soll nach Westgöthländischen Überlieferungen aufgezeichnet sein.

Poco lento.

SÅNG

PIANO

Och jung-frun hon gick till sjö - a -
 Han ka - sta - de guld - ban - den i hen - nes
 Die Jung - fer, die geht am U - - - fer -
 Der gab ihr ein Kett - chen aus pu - - - rem

strand, Glöm al - drig bort mej! Der möt - te hen - ne en ung a - dels - man.
 knä: Glöm al - drig bort mej! "Och mig, skö na jungfru, tro - lof - ven här med.
 rand, Ge - den - ke Du mein! Da kommt ge - gan - gen ein statt - li - cher Mann.
 Gold, Ge - den - ke Du mein! So seid Ihr mein Lieb - chen und blei - bet mir hold.

Me - dan lin - den gror u - te på fa - ger ö.
 Me - dan lin - den gror u - te på fa - ger ö.
 Auf der In - sel da grü - net ein Lin - den - baum!
 Auf der In - sel da grü - net ein Lin - den - baum!

HARPANS KRAFT.

DIE MACHT DER SAITEN

Meddelas, jemte melodi (dock utan harmonisk be-
handling) i 3^e delen af Geijers och Afzelii sam-
ling af "Svenska folkvisor, efter traditioner från
Westergötland och Wermland.

Nach Westgothländischen Überlieferungen mit-
getheilt.

Andante mesto.

SÄNG.

PIANO

Li - ten Ker - stin hon sit - ter i
"Sör-jen I för sa-del el - ler
Und da sit - zet lieb Ker - stin im
Klagthrum das Rösslein, dass Ihr

bu - ren och grä - ter; Herr Pe - der går på går - den, spe - lar och le - ker; "Min
sör - jen I häst? El - ler sör-jen I att jag hafver e - der fäst?" "Min
Söl - ler und wei - net, Herr Pe - der geht im Ho - fe sin - - get und spie - let; Mein
scheinet so be - trübt? o - der klagt Ihr auf den Freund und dass er Euch ge - liebt; Mein

hjer - te - li - ga kär! Min hjer - te - li - ga kär! I sä - gen mig hvar för I sör - jen!"
hjer - te - li - ga kär! Min hjer - te - li - ga kär! I sä - gen mig hvar för I sör - jen!"
lie - bes Herze - lein! mein lie - bes Herze - lein! Da sagt mir, was thu - et Ihr kla - gen!
lie - bes Herze - lein! Mein lie - bes Herze - lein! Da sagt mir, was thu - et Ihr kla - gen!

colla voce.

HERR PEDERS SJÖRESA.

Nedanstående folksång är hemtad ur 2^a delen af "Svenska fornsånger" utgifne af A.J. Arvidson och förmäles härleda sig från Östergötland. En variant förekommer i 2^a delen af Geijers och Afzelii samling med melodi, som dock syntes utg. i värde underlägsen den här ur förstnämnde samling lånde, hvilken likväl der är annorlunda behandlad.

HERRN PEDERS SEEFÄHRT.

aus Ostgothland.

Andante moderato

SÅNG.

Det var den un - ga herr
"Och in - te dör du på din
"Ja blif - ner jag in - te på
Da war der jun - ge Herr
Und ster - ben wirst Du nicht im
Und sterb'ich denn nicht in dem.

PIANO.

Pe - - der, han gick till fo - ster - mo - dren sin; Han vil - - le hen - ne
so - te - säng, ej hel - - ler dör du i krig; Men ak - ta dig väl för de
sot - säng död, ej hel - - ler sla - gen i krig; Nog ak - tar jag mig för de
Pe - - der, der geht zum Pflegemütter - lein, Der moch - te sie be - -
Kranken - bett, auch scheu' nicht Lan - zen und - Schwert! Doch hü - te dich ja vor den
traurigen Bett auch nie durch Lan - zen und - Schwert, Da bin dich ge - trost und

frå - - ga hvad död han skul - le få.
böl - jorna blå, att de ej förkor - ta ditt lif!"
böl - jorna blå, att de ej förkor - ta mitt lif!"
fra - - gen: Was soll mein Tod wohl sein?
Wel - len so blau, die da ge - hen im brausenden Meer!
hü - te mich wohl, auch nicht zu er - trin - ken im Meer.

DE TVÅ KONUNGSDÖTTARNE.

Om denna visa, som återfinnes i 3de delen af Geijers och Afzelii samling, med melodi (dock utan harmonisk behandling) sades då, 1816, att den vore en af de mera sällan förekommande, som dock ännu någon gång sjöngs af de gamle såsom ett kärt barn-domsminne. Den här meddelade vackra melodien är från Upland och skall vara upptecknad efter en bondhustrus sång.

DIE ZWEI KONIGSTÖCHTER.

Diese schöne, unter den schwedischen Landleuten nunmehr seltener vorkommende Liederweise soll in Upland nach dem Gesange eines alten Bauerweibes aufgezeichnet sein.

Andante con moto.

SÅNG

Det vo - ro de Ko - nun - ga - döt - trar två: Två
 Så gån - ga de jung - frur till Ko - nungens gård: Två
 Och, nå - di - ge Ko - nung! hvad vi er spörja må: Två
 Da wa - ren die Kö - ni - ges Töch - ter zwei, Zwei
 Die wol - len zum Kö - nig ins gol - de - ne Haus, Zwei
 Nun sa - get Herr Kö - nig, da hö - ren wir das schon, Zwei

PIANO

ro - sor och a - deli - ga blom - mor - De blef - vo bortstul - na allt medan de va's små. Från
 ro - sor och a - deli - ga blom - mor - Och u - te för dem sjelf Ko - nungen står. Från
 ro - sor och a - deli - ga blom - mor - Be - höf - ves här nå - gra små tjenstemör i år? Från
 Ro - sen und a - deli - che Blü - then - Die wur - den ge - stoh - len gar früh als Kinderlein. Aus
 Ro - sen und a - deli - che Blü - then - Es tritt der Kö - nig wohl sel - ber hinaus. Aus
 Ro - sen und a - deli - che Blü - then - Und wol - let Ihr Mäg - de, so ge bet Ihr uns Lohn! Aus

En - ge - land ä - ro vi kom - na.
 En - ge - land ä - ro vi kom - na.
 En - ge - land ä - ro vi kom - na.
 En - ge - land sind wir ge - kom - men.
 En - ge - land sind wir ge - kom - men.
 En - ge - land sind wir ge - kom - men.

KÖNUNG ERIK OCH SPÅQVINNAN.

Förekommer i 2^a delen af Geijers och Afzelii svenska folkvisor och förmäles der möjligen antyda Konung Erik XII och dess gemäls död. Den uttrycksfulla, nästan dramatiska melodien är i berörde samling meddelad utan harmonisk bearbetning.

KÖNIG ERICH UND DIE WAHRSAGERINN.

Dies Volkslied beziehet sich, wie man glaubt, auf den Tod König Erich des XII^{ten} mit seiner Gemahlinn.

Andante.

SÄNG.

Och Ko - nun - gen tal - te till hof - män nen två, och den
 Och hof - männen in - för spä - qvinnan stå, och den
 Och hur skall jag kun - na för Ko - nun - gen gå, och den
 Der Kö - nig der spricht zu den Knap - pen um - her: Und der
 So öff - net ein Knap - pe der Zau - be - rinn Thür: Und der
 Und wie komm'ich denn nach Kö - ni ges Hof? Und der

PIANO.

un - ga — I mor - gon sko - len I för spä - qvinnan gå. I
 un - ga — I mor - gon skall ni upp för Ko - nun gen gå. I
 un - ga — Jag stän - dar nu klädd i val - ma - ret grå. I
 jun - ge. Geht mor - gen ja und ruft die Zau - be - rin her! Doch
 jun - ge. Wohl nach dem Kö - nigs Schlos - se fol - ge du mir! Doch
 jun - ge. Ich tra - ge ein Kleid so dun - kel und grob! Doch

poco lento. *con espressione.* *a tempo.*

bed - jen al - la väl för un - ga Konung E - rik!
 bed - jen al - la väl för un - ga Konung E - rik!
 bed - jen al - la väl för un - ga Konung E - rik!
 he - tet al - le treu für'n jun - gen Kö - nig E - rich!
 he - tet al - le treu für'n jun - ger Kö - nig E - rich!
 he - tet al - le treu für'n jun - gen Kö - nig E - rich!

p *colla voce.* *dim.* *p* *pp*

SORGENS MAKT.

DIE GEWALT DER THRÄNEN.

är i Geijers och Afzelii samling, 1^a delen, öfver-
skriften på den visa, hvars vackra melodie här
meddelas, och som (jemte sjelfva visan) lär
tillhöra Westergöthland. Den ursprungliga texten
återfinnes under notplanen närmast ackompag-
nemanget; men derjemte har utg: med anledning
af en förträfflig text till samma melodi i Lings
sorgespel "Den heliga Brigitta," (2^e handl. 17^e upp-
trädet) der hennes aflidne späda söners hamnar
förkunna henne den tredje sonens, Carls, förestä-
ende död, trott sig bereda musikvännen en njut-
ning genom meddelandet af melodien i form af
duett, samt med nyssnämnde text. Denna be-
handling förekommer på öfversta notplanen.

Die hier folgende Liederweise gehöret der Pro-
winz Westgothland.. Der ursprüngliche Text
findet sich unter den Notenlinien, der Begleitung
zunächst. Indessen glaubt der Herausgeber dem
Musikfreunde noch einen Genuss zu bereiten, in-
dem er zugleich die selbige Melodie in der Form
eines Duetts mittheilet, wozu der modernere
Text, einem Schwedischen Trauerspiele ent-
nommen, über den Notenlinien angegeben ist.

Adagio.

2^{ne}
Soprani.

Li - ten (Bengt är nu) en - glars bro - der, han
(Gun.nar är)
Dein Sohn (Bengt ist ja) se - lig wor - den, er
(Gun.nar ist)

SÄNG.

Li - ten Kerstin och hen - nes mo - der de
klap - pa - de på dör - ren med
Und lieb Ker.stin und ih - re Mut - ter sie
klopf - te an die Thü - re mit

PIANO

pp cresc fp

kom i himlen in. Ljuf är den sömn, som den go - de
ging in Himmel ein; Süss ist der Schlaf der dem From - men

la - de gull i bår. Hvem bry - ter löf - - ven af lil - je -
fin - grarna små. Hvem bry - ter löf - - ven af lil - je -
senkten Gold ins Grab. Wer bricht die Zwei - - ge vom Li - lien -
we - nig Ge - tos. Wer bricht die Zwei - - ge vom Li - lien -

p dolce

får. Nu jag kom - mer, o mo - - der, att hem - ta bro - der
wird. Sieh da komm' ich, lieb' Mut - ter! und hol' das Brü - der -

träd? Li - ten Ker - stin hon sör - jer sin fä - ste - man ur
träd? Statt upp, li - ten Ker - stin, tag lå - sen i -
baum? Und lieb Ker - stin sie ruft ih - ren Bräut - gam her -
baum? Lieb Ker - stin so mach' ja das Rie - gel - chen

p

f *p* *pp* *ff* *ppp*

min; ty sörj ic - ke ho - nom som sof - ver!
lein. so ty sörj ej nicht um den Schlä - fer!

trau - re so trau - re

graf. I fröj - den e - der al - la da - gar.
frå! I fröj - den e - der al - la da - gar.
vor: Da freu - et Ihr euch al - le tåg - lich!
los! Da freu - et Ihr euch al - le tåg - lich!

A 22 7 2 4 4

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

A 22 7 2 4 4

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

WALDA SVENSKA
FOLKSÅNGER, FOLKDANSAR och FOLKLEKAR
 4te HÄFTET.
AUSWAHL
SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER und NATIONALTÄNZE
 4te HEFT.

Samtliga i detta häfte förekommande visor äro arrangerade af J. N. Ahlström.

FOLKVISA

från HUSBY i DALARNE.
 ej förut i tryck utgifven.

VOLKSLIED

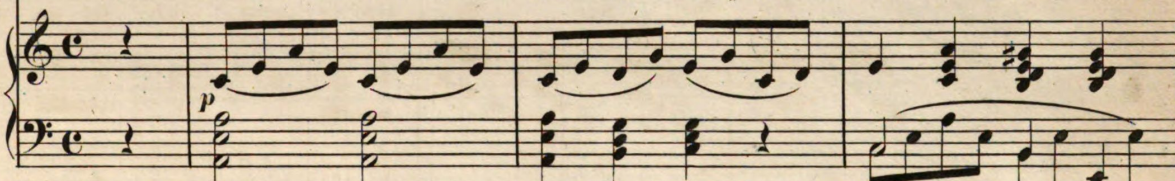
aus HUSBY in DALEKARLIEN.
 Nie vorher gedruckt.

SÅNG. *Tempo giusto.*

Jag un - nar dig än - då allt godt, o ljuf - va en - gel
 Fast du i - från mig haf - ver gått, är du i hä - gen
 Viel Freud' und Glück, das gönn' ich dir, du süs - ser En - gel
 Zwar mich ver - las - sen hast du schon, doch ist mein Le - ben

PIANO.

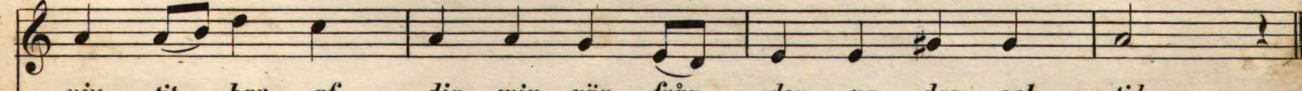
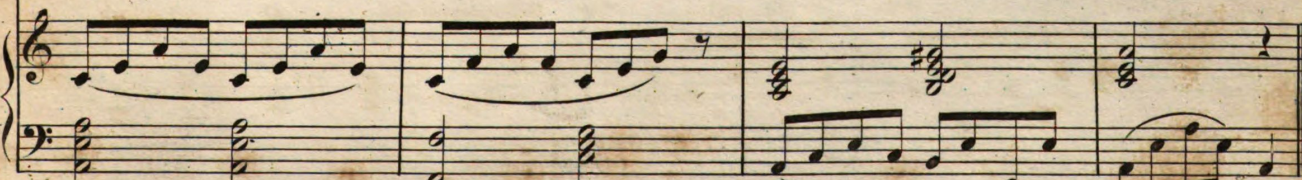

fin.
min.
fein.
dein.

Så tac - kar jag för kär - le - ken, jag
 So dank ich denn für Lust und Lieb, die

nju - tit har af dig min vän från den - na dag och tid.
 du mir oft ge - schenkt, du Schatz, wo - ran mein Herz ge - denkt.

FOLKVISA.

VOLKSLIED.

Andante.

SÅNG.

PIANO.

Jag gick mig ut en af-ton-stund, Jag
 Han la-de hand u-ti min hand, Han
 Jeh wan-del-te am U-fer-rand, wohl
 Die Hän-de drückt er ko-send mir, und

gick mig ner till stran-den, Der möt-te mig en gos-se ung, Han
 sad' med tår på kin-den, Ack dit du vill, dit vill ock jag, Och
 in-der Dämm-rung Stun-de, Da-griff ein Jüng-ling mir die Hand, und
 rief: "Jeh bin der Dei-ne, Wo-hin du gehst, ich fol-ge dir!" Da

räck-te mig då han-den, "Du flic-ka huld hvar ska vi bo? Hvar
 ljust sjöng af-ton-vin-den, Och må-nan-steg så klar ur skyn, Ur
 sprach mit süs-sem Mun-de, "Du Mä-d-chenhold, du sag'es mir, In
 weht's im dun-keln Hai-ne, Der Mond erscheint in heil-ger Ruh, mein

ska vi bo på den-na jord, på des-sa jor-de lan-den?"
 skyn den skred, men hantill byn till byn lopp snabbt som vin-den.
 wel-che Ge-gend zie-hen wir? wo bau-en wir im Lan-de?"
 Trauter floh dem Dor-fe zu, das Bräutchen stand al-lei-ne.

ORSA POLSKA.

ORSA TANZ.

Den här meddelade texten är af senare hand.

Die Worte des Liedes gehören einer spätern Zeit an.

SÅNG.

Så öd - sligt mol - nen på him - len gå, Och må - nan mel - lan dem
Kan - ske en vän i det skö - na land, Från mål - net nu till mig
Es zie - hen fin - ster die Wol - ken her, der Mond er leuch - tet da -
Viel - leicht aus hei - te - rer Him - mels Ruh, da win - ken mir die Ge -

PIANO.

ly - ser, De gam - la sa - gor jag tän - ker på, Om gä - ster natt - mör - kret
blic - kar, Och fö - stad än af de ljuf - va band, Som för - dom vän - ligt mig
zwi - schen, Da denk' ich oft an das mächt' ge Heer, in Moor und Thal und Ge -
lieb - ten, Die Sel' - gen nie - ken mir Frie - den zu, dem Wei - ner, ach dem Be -

hy - ser, Mång vå - nad tyc - ker jag stil - la sväf - va der
nic - kar, Nog ro - re ro - ligt som En - gel. fö - ra så
bii - schen, Und wal - len seh' ich die dun - keln Sche - men, wo
trüb - ten, Schön wird es sein, in dem hel - len Rau - me als

sko - gens tär - nor sin brud - drägt väf - va, På mos - sig bädd.
fri och glad i de rym - der kla - ra, Och se hit ner.
Ros' und Li - lien das Kleid ver - brä - men, der grü - nen Flur.
Geist zu schwe - ben am Wol - ken - sau - me, und weit zu schaun.

FOLKVISA.

VOLKSLIED.

Moderato.

SÅNG.

En gång i bredd med mig pre - sten skall frå - ga dig
 Pres - ten tar bo - ken fram, spör - jer oss hvar - om - an,
 Fra - gen soll fei - er - lich einst wohl der Prie - ster dich
 Wie es zu ge - hen pflegt, weil so der Prie - ster frägt,

PIANO.

om du vill haf - va din ut - val - da vän.
 s'en tar han rin - gen af rö - da - ste guld.
 oh du mein eh - li - cher Schatz wol - lest sein.
 nimmt er das Ring - lein vom glän - zen - den Gold.

Om du då svi - ker mig, lik - myc - ket gör det mig,
 Söt - ter den på din hand, det är ett fäst - nings - band
 Wirst du dann un - ge - treu, das ist mir ei - ner lei,
 Steckt es an dei - ne Hand, dann wird's ein E - he - band,

nog för jag den i - gen, som äl - skar mig.
 då har du blif - vit min ma - ka så huld.
 lan - ge wohl klopft nicht mein Her - ze al - lein.
 dann sind wir bei - de ein Pär - chen so hold.

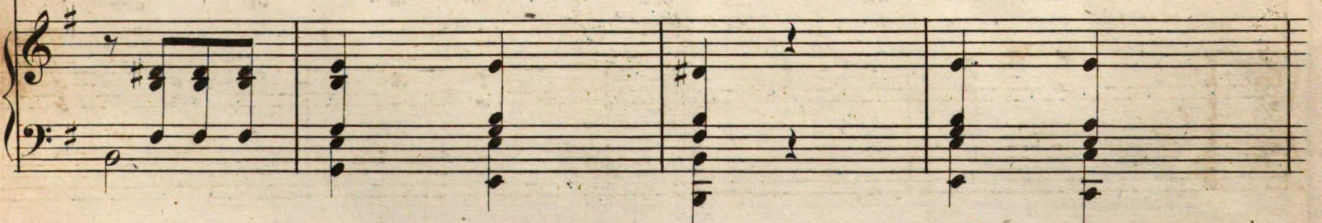
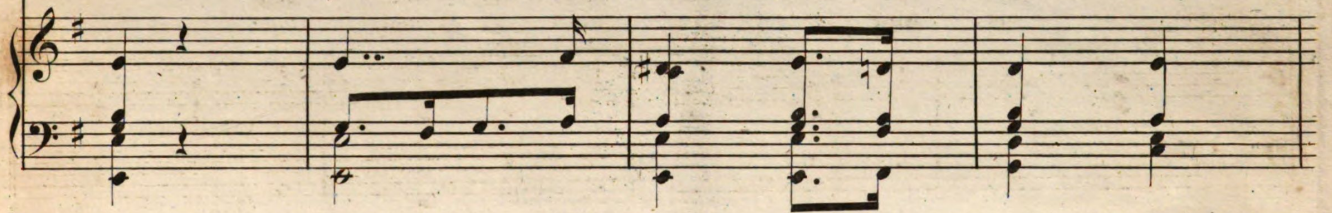
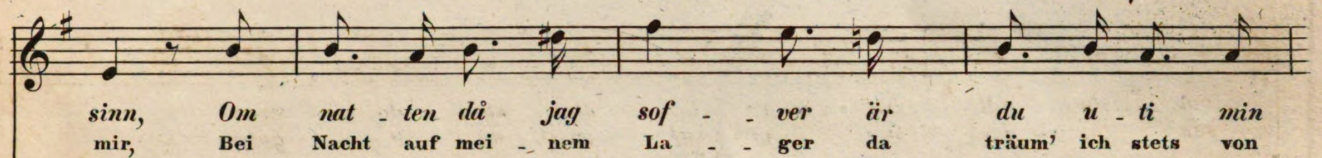
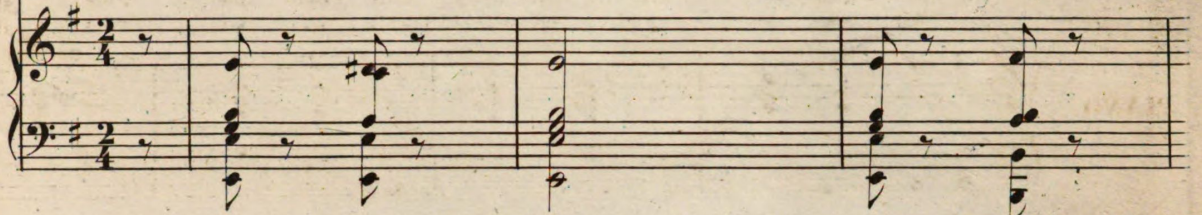
FOLKVISA.

VOLKSLIED.

SÅNG.

PIANO.

KLAMPEN.

Upptecknad i Östergöthland. Se äfven
Arfvidsons Sv. Fornsångar Del 2. N° 52.

DER KRUMPFUSS.

in Ostgothland aufgezeichnet.

SÅNG.

Och Kun - ga - son han gån - gar sig till
Och Kun - ga - son han gån - gar sig den
Der Kö - nigs - sohn der geht wohl nach der
Der Kö - nigs - sohn er schrei - tet wohl den

PIANO.

jung - fruns dörr, Och Kun - ga - son han gån - gar sig till
vå - gen fram, Och Kun - ga - son han gån - gar sig den
Jung - frau Thür, der Kö - nigs - sohn der geht wohl nach der
Steg hin an, der Kö - nigs - sohn er schrei - tet wohl den

jung - fruns dörr, och der står han en stund på lur, Och
vå - gen fram, Der mö - ter han Stöl - ter den gam - le man, der
Jung - frau Thür, da wei - let er und lau - schet still, da
Steg hin an, da na - het ihm Stöl - ter ein grau - er Mann, da

der står han han en stund på lur.
mö - ter han Stöl - ter den gam - le man.
wei - let er und lau - schet still
na - het ihm Stöl - ter ein grau - er Mann.

MAGDALENA.

MAGDALENA.

7

Upptecknad i Östergöthland. Se äfven Geyers och
Afzelii Sv. Folkvisor samt Afvidsons Sv. Fornsånger.

Dies Lied ist in Ostgothland aufgezeichnet.

SÅNG.

Mag-da-le-na stod i grö-nan lund, När so-len sig haf-ver röd-nat, Och
Mag-da-le-na gif mig valt-net rent, När so-len sig haf-ver röd-nat, Ty
Mag-da-le-na stand im grö-nen Holz, beim strah-len-den A-bend-scheine, Der
Mag-da-le-na du bring' Was-ser mir beim strah-len-den A-bend-scheine, Rein

PIANO.

sjelf Gud fa-der till hen-ne kom, Allt u-ti lun-den grö-na.
jag vet in-gen küll-la ren, Allt u-ti lun-den grö-na.
Herr Gott sel-ber der trat zu ihr, wohl tief im dun-keln Hai-ne.
sind mir nicht die Quel-len hier, wohl tief im dun-keln Hai-ne.

WALLVISA. från DALARNE.

HIRTENLIED. aus DALEKARLIEN.

SÅNG.

Jag vill gå vall he-la da-gen all up-på den lån-ga
Da-gen är lång, ma-gen är svång, li-te la'mor i
Mit Schaf und Bock ü-ber Stein und Stock viel Müh' hab ich zu
Lang ist der Tag, we-nig im Sack, knapp wird die Kost für'n

PIANO.

må-sen.
på-sen.
tra-gen.
Ma-gen.
Wallhorn.
Kuhhorn.

WALLVISA.

från

DALARNE.

HIRTENLIED.

aus

DALEKARLIEN.

SÅNG.

Kul - le - ri to - - va. Tolf män i sko - - ga,
Kul - le - ri to - - va. Rie - sen im Wal - - de,

Tolf män ä - ro de, tolf svärd bä - ra de,
zie - hen wild um - hen, tra - - gen Schild und Speer,

Svart - ox - en hän - ga de, Skäll - - ko flän - ga de,
Schla - gen die Kü - he todt, brin - - gen Müh' und Noth,

Mej vil - le de bort - loc - ka, kul - le - ri to - va!
Die woll - ten mich ver - loc - ken, kul - le - ri to - va!

VALDA SVENSKA FOLKSÄNGER, FOLKDANSAR OCH FOLKLEKAR.

5. HÄFTET.

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER UND NATIONAL-TÄNZE.

5. HÄFT.

Samtliga i detta häfte förekommande visor äro arr. af P.C.Boman.

DEN UNDERBARA HARPAN.

Denna visa förekommer i 13 delen af Geijers och Afzelii Vissamling, och säges vara upptecknad i Vester-götland. Den sjunges dock i flera landsorter, ehuru med åtskilliga förändringar. Utgifvarens behandling af harmonien till nedanstående melodi skiljer sig något i från den Häffnerska bearbetningen.

DIE WUNDERHARFE.

Dies Lied soll in Westgothland aufgezeichnet sein. Doch wird es in mehreren Provinzen, obgleich auf verschiedene Weise, gesungen.

SÅNG. *Lento.* *piulento.*

Det bod-de en bon-de vid sjö-a-strand, Ungt är mitt lif —
 Den äld-sta var svart som den svar-ta jord, Ungt är mitt lif — Den
 Och sy-ster tal-te till sy-sterså: Ungt är mitt lif — Kom
 Da wohnet ein Bauer am U-ferrand. Jungist mein Blut —
 Die ält-ste warschwarz wie die schwarze Rain. Jungist mein Blut — Die
 Zu Schwe-ster al-so die Schwester spricht: Jungist mein Blut — Ich

PIANO. *f* *p* *colla voce. a tempo.*

a tempo.

Och tvenne döt-trar ha-de han. Wäl-ler mig den tun-ga.
 yng-sta var hvit som den kla-ra sol. Wäl-ler mig den tun-ga.
 sko-la vi ned till sjö-a-strandgå! Wäl-ler mig den tun-ga.
 Zwei Töchter hat der Bau-ers-mann. Trau-rig ist mein Le-ben.
 Jüngste war weiss wie der Son-nen-schein. Trau-rig ist mein Le-ben.
 geh' an das Meer, du ge-he ja mit? Trau-rig ist mein Le-ben.

LITEN KARIN.

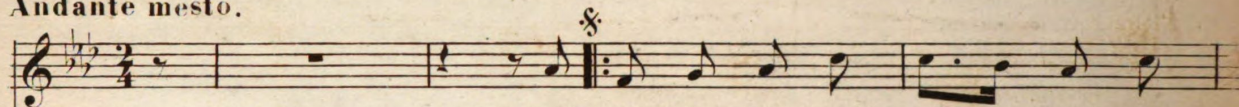
Denna allmänt bekanta visa med sin herrliga melodi meddelas i 1:3 delen af Herrar Geijers och Afzelii samling af svenska folkvisor. Den sjunges nästan i alla landsorter, ehuru olika. Melodien, sådan den här förekommer, skall vara upptecknad i Westergöthland.

KLEIN KÄTCHEN.

Dies allgemein bekannte Lied mit seiner herrlichen Melodie wird beinahe in allen schwedischen Provinzen, wenn gleich verschieden, gesungen. Die Liederweise, wie sie hier mitgetheilt wird, soll in Westgothland aufgezeichnet sein.

Andante mesto.

SÄNG

Och li - ten Ka - rin tje - te på
Och hör du li - ten Ka - rin! säg
Grå hä - sten och gull - sa - de - len jag
Klein Kät - hel dient' als, Zo - fe beim
So frag' ich nun klein Kät - hel, ge -
Den Schimmel und den Sat - tel drauf, das

PIANO

un - ga Kun - gens gård;	Och gård;	Hon ly - ste som en
vill du blif - va min?	Och min?	Grå hä - sten och gull -
pas - sar in - te på.	Grå på.	Gif dem din un - ga
jun - gen Kö - nig - lein.	Klein lein.	Und ü - ber - strahlt am
hö - ren willst du mir?	So mir?	Den Schim - mel und den
bin ich ja nicht wert.	Den wert.	Gieb's dei - nem E - hen -

1 2

stjer - na bland al - la tär - nor små. Hon små.
 sa - de - len dem vill jag gif - va dig. Grå dig.
 drott - ning, låt mig med ä - ran gå. Gif gå.
 Ho - fe die Frau.en gross und klein. Und klein.
 Sat - tel drauf von Gold, den geb' ich dir. Den dir.
 Weib - chän und lass mich un - ver - seht! Giebs seht!

FOLKWISA FRÅN DALARNE.

Denna visa skiljer sig i afseende på texten från våra svenska folkvisor i allmänhet i så måtto att, då dessa gemenligen hafva något romantiskt, erotiskt eller idylliskt ämne till föremål, denna uteslutan - de sysselsätter sig med beprisandet af Dalarnes lo - calskönheter. Både text och musik måste lifligt inta - ga hvar och en som har sinne för naturens enkla o - konstlade språk.

VOLKSLIED AUS DALEKARLIEN.

Mit Rücksicht auf den Text unterscheidet sich das hier mitgetheilte Lied von unsern schwedischen Volks - liedern im allgemeinen; denn wo diese in der Regel sich auf einen romantischen oder idyllischen Gegen - stand beziehen, werden in dem vorherliegenden aus - schliesslich die Localschönheiten Dalekarliens ge - priesen. Der Text sowohl als die Musik wird Jeder - mann willkommen sein, der für die einfache, ungekün - stelte Sprache der Natur einen Sinn hat.

Moderato.

PIANO.

Om samma - ren skö - na, när marken hon gläds vid Da - la två elf - ver - na
 Der haf - ver vår sol for - me - rat en ö, som Sil - jan så kär ligt om -
 Guds An - de i nordlanden hvi - lar nu sig, Ja längst uppi verlde - nes
 Im Sommer da grüntes so won - nig und zart; im Da - la - strom rauschen die
 Da ra - get im Schoss der Sil - jan em - por ein Ei - land gar son - nig zu
 Hoch o - ben im nor - di - sehen Lan - de so fern, ja weit noch am fer - nen Ge -

vi - - da från Tu - na å strand till Gag - ne - mäns näs så fa - gert det
 fam - - nar, der tu - sen - tals fi - skar de lem - na sitt frö i gräs - ri - ka
 än - - da. Vår himmel - ske Fa - der, wi ro - pe till Dig, Du vår - des Din
 Wel - len. Aus Tu - na da ziehn in lu - sti - ger Fahrt nach Gag - nef die
 schau - en. Zu tau - sen - den spie - len die Fi - sche im Rohr und springen im
 sta - de. Da ho - ret uns Gott, ja der Him li sche gern, der Va - ter und

dolce.

då är att ri - - da. Gud glädje och styr - ke de män som der bo, Gud glädje och
 vi - kar och ham - nar. Gud glädje och styr - ke de män som der bo, Gud glädje och
 nåd till oss sän - da. Gud glädje och styr - ke de män som der bo, Gud glädje och
 frohen Ge - sel - len. Gott stär - ke und seg - ne das wac - ke - re Volk, Gott stär - ke und
 Was - ser, im Blau - en. Gott stär - ke und seg - ne das wac - ke - re Volk, Gott stär - ke und
 schenket uns Gna - de. Gott stär - ke und seg - ne das wac - ke - re Volk, Gott stär - ke und

p *cres.*

styrke de män som der bo, vid elfvorn, på berg, och i da - lom.
 styrke de män som der bo, vid elfvorn, på berg, och i da - lom.
 styrke de män som der bo, vid elfvorn, på berg, och i da - lom.
 seg - ne das wac - ke - re Volk, am U - fer, im Thal, im Ge - bir - ge.
 seg - ne das wac - ke - re Volk, am U - fer, im Thal, im Ge - bir - ge.
 seg - ne das wac - ke - re Volk, am U - fer, im Thal, im Ge - bir - ge.

f *p*

FOLKVISA.

(Tillhör sannolikt flera landsorter, att dömma af de åtskilliga varianter, som af denna visa finnas. Är ej, utg. veterligt, förut i tryck meddelad.)

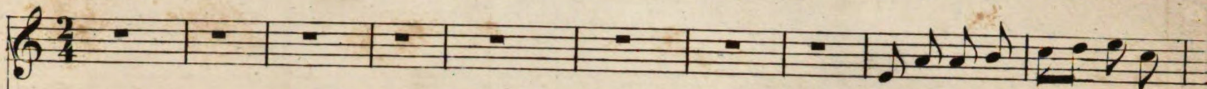
VOLKSLIED.

5

Gehöret wahrscheinlich mehreren Provinzen an, aus den verschiedenen von diesem Liede sich vorfindenen Varianten zu schliessen. So viel dem Herausgeber bekannt ist, ward dies Volkslied nie vorher gedruckt.

Allegretto.

SÅNG.

Michae-li - da - gen som

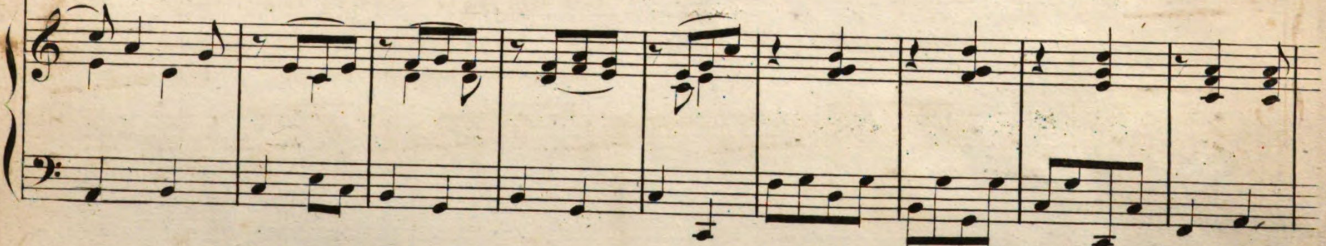
Und zu Micha - e - li, da

a tempo.

PIANO.

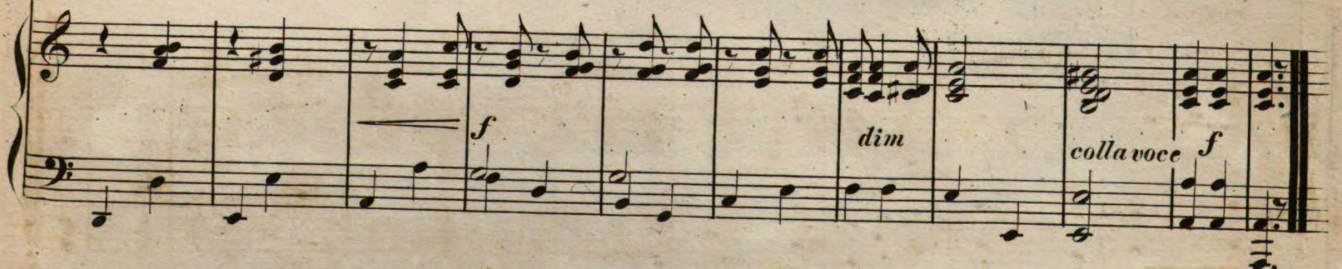

faller in i år, tänker jag mig att resa härifrån; Och ingen hafver jag som sör-jer mig då, ej
zieh ich schon von hier, und da reis ich und kehre wohl nie mehr, Es lebet ja kein Mensch, der klagt um mein Gehn; auch

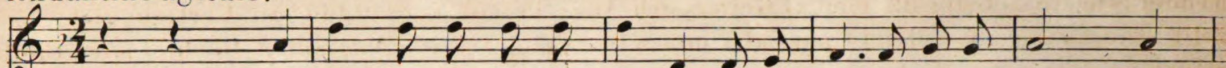
ad lib.

heller föller jag någon tår. Och ingen hafver jag som sör-jer mig då, ej heller föller jag någon tår.
mir fällt ja das Reisen nicht schwer. Es lebet ja kein Mensch, der klagt um mein Gehn; auch mir fällt ja das Reisen nicht schwer.

Andantino agitato.

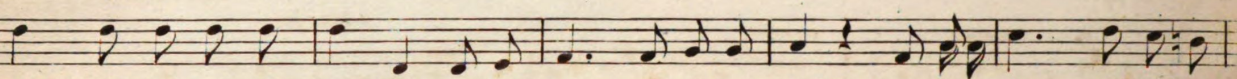
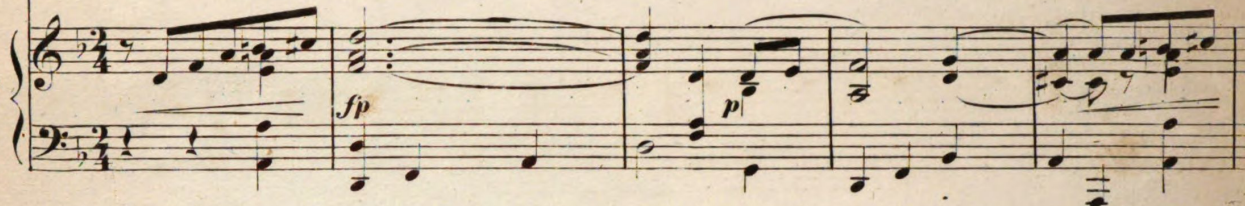
SÅNG

Jag ser up-på di-na ö-gon att du har en an-nan kär! Jag

Ich hab' es dir an-ge-se-hen, schon ver-gessen hast du mein! Ich

PIANO

ser up-på di-na ö-gon att du har en an-nan kär! Därför kä-ra lil-la

hab' es dir an-ge-se-hen, schon verges-sen hast du mein! Wenn aber liebst du, theures

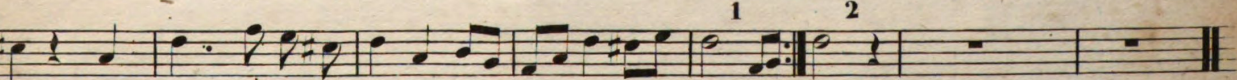
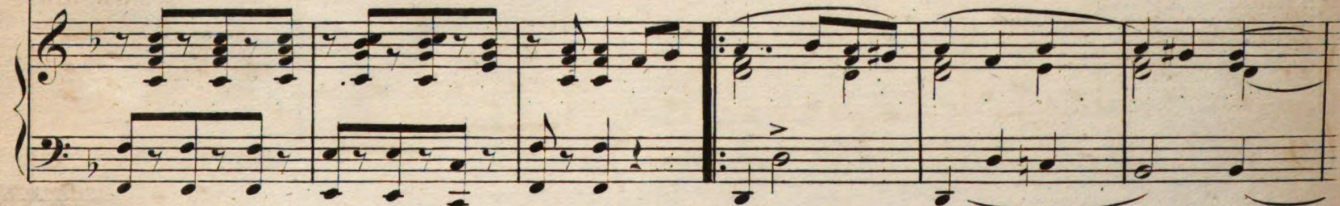

vän-nen, säg mig hvem det är. Då vil-le jag så ger-na va-ra re-de-lig mot

när som jag blir dö-der och lagder up-på

Mä-del? wer mag es wohl sein? Dir bin ich ja auf im-mer noch ein Freund in Sorg'und

wird mein Grab ge-öff-net in grüner Got-tes

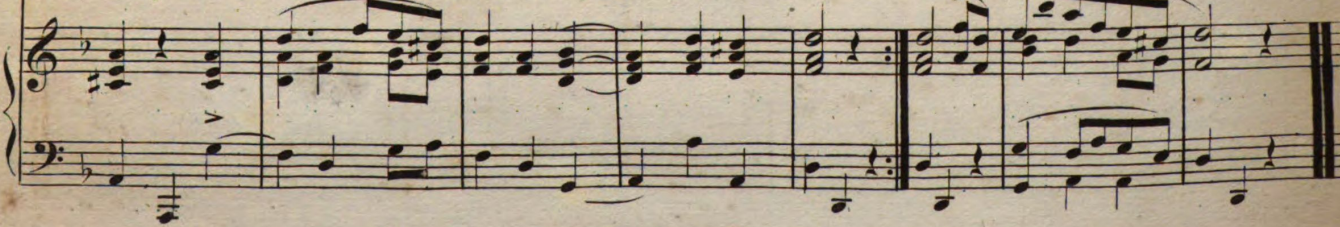

dig, Så län-ge som mitt hjerta det rö-res i mig. Och

bår, Skänk då min trogna kärlek en sak-nadens tår.

Lust, So lang als nur ein Herze mir schlägt in der Brust. Und

Flur, Wein' mir auch Du ein Thränchen, ein Thräne-lein nur.

PEHR TYRSONS DÖTTRAR I WÄNGE.

Denna hemiska sång, för hvilken sannolikt en historisk händelse ligger till grund, tillhör Östergötland, och meddelas jemte melodi i 3:de delen af Geijers och Afzelii Svenska visor. För öfrigt finnas af denna wisa många varianter: 2:de förekomma redan i berörde samling, och en tredje bland Arvidsons svenska fornsånger, 2:de delen, pag. 413, der hänvisning på ännu flera lemnas. Nedanstående melodi synes utgå från en af de mest characteristiska af våra folkmelodier.

PEHR TYRSONS TÖCHTER IN WÄNGE.

Dies schaudervolle Lied, dem wahrscheinlich eine historische Begebenheit zu Grunde liegt, gehört der Provinz Ostgothland an. Übrigens giebt es von demselben viele Varianten. Die hier mitgetheilte Liedweise scheint eine der Charactervollsten der Schwedischen Volksmelodien zu sein.

Lento.

SÄNG.

PIANO.

p *sf* *p*

pp *fp* *p* *pp*

Tyr - sons döttrari Wän - ge, kaller var de - ras skog. De suf - vo en sömn för
vak - na - de den yng - sta, kaller var de - ras skog. Så väckte hon upp de
Tyr - sons Töchterin Wän - ge, fro - stig be - bet der Wald! Ihr Schla - fen dauert so
erst er - wacht die Jüng - ste, fro - stig be - bet der Wald! Er - wecke - te gleich die

län - ge; men sko - gen löf - vas.
an - dra; men sko - gen löf - vas.
lan - ge, doch grünt der Wald schon.
Schwe - ster, doch grünt der Wald schon.

FOLKWISA.

Nedanstående visa meddelas i tidskriften "Runa" 2:a häftet, och formäles vara upptecknad i Göthlunda socken af Nerike. Behandlingen i musikaligt hänseende är dock här helt annorlunda.

VOLKSLIED.

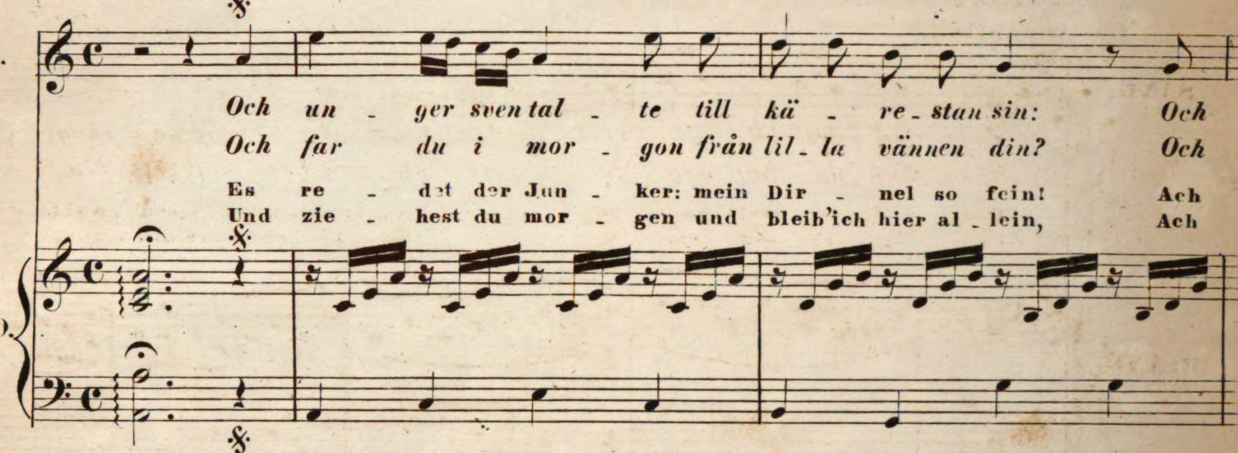
Das hier mitgetheilte Lied soll im Kirchspiel Göthlunda in Nerike aufgezeichnet sein.

Moderato.

SÄNG.

Och un - ger sven tal - te till kü - re - stan sin: Och
 Och far du i mor - gon från lil - la vänner din? Och
 Es re - det der Jun - ker: mein Dir - nel so fein! Ach
 Und zie - hest du mor - gen und bleib'ich hier al - lein, Ach

PIANO.

blom - ma och lil - ja och Ro - sa. I mor - gon så far jag från lilla vänner min! Men
 blom - ma och lil - ja och Ro - sa. Så skall det ingen an - nan komma i mitt sinn, Men
 Blu - me und Li - lie und Ro - se! Wohl mor - gen verreiß' ich und lass dich hier allein, Das
 Blu - me und Li - lie und Ro - se! So wird ja doch ein an - drer nicht dein Mädel frein. Das

rall un poco.

jungfrun är så sor - ge - ligt be - dröf - vad.
 jungfrun är så sor - ge - ligt be - dröf - vad.

Bräutchen a - her klagt und war be - trü - bet.
 Bräutchen a - her klagt und war be - trü - bet. *a tempo.*

colla voce.

DEN ENSAMMA.

Äfven denna folkvisa med melodi förekommer i 2^a häftet af tidskriften "Runa" ehuru i musikaliskt hänseende annorlunda behandlad än här. Den säges vara upptecknad i Mora socken af Dalarne; ovisst lärer likväl vara om den egentligen tillhör detta landskap.

DIE EINSAME.

Dies Lied soll im Kirchspiel Mora in Dalecarlien aufgezeichnet sein. Ob es eigentlich dieser Provinz angehört ist doch ungewiss.

Andantino.

SÅNG.

Jag föd - des hit till ver - den långt bort i mör - kan skog; Jag
Och kun - de jag mig fa - ra allt öf - ver haf - vet blå, Fäll
Bin auf die Welt ge - bo - ren im dunkeln Föh - ren - wald. Wo
Und zög ich auf dem Mee - re ins fer - ne Land hin - aus, Und

PIANO.

fin - ner in - gen tro - gen vän allt se'n jag mi - ste mör. Det var den bä - sta
skull jag fin - na vän - nen min om han än lef - va må. Det var den bä - sta
fänd ich wohl ein treu - es Herz, wie Müt - ter - lein es war. So hat mich Niemand
leb - te noch mein süs - ser Freund, da fand ich ihn wohl aus. So hat mich Niemand

vän som verlden gaf mig.
vän som verlden gaf mig.
auf der Welt ge - lie - bet.
auf der Welt ge - lie - bet.

8 0069

VALDA SVENSKA

FOLKSÅNGER, FOLKDANSAR OCH FOLKLEKAR.

6^e HÄFTET.

(Folkdansar arrangerade af J. N. Ahlström.)

A U S W A H L

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER UND NATIONAL - TÄNZE.

6tes HEFT.

(National-Tänze, arrangirt von J. N. Ahlström.)

N° 1.

Polska från Dalarne.

Moderato.

Dalkarlischer National-Tanz.

PIANO.

Nº2.

Polska från Westergöthland.

Westgothländischer National Tanz.

PIANO.

Polska från Westergöthland.

Nº3.

Westgothländischer National Tanz.

PIANO.

Polska från Westergöthland.

Nº4.

Westgothländischer National Tanz.

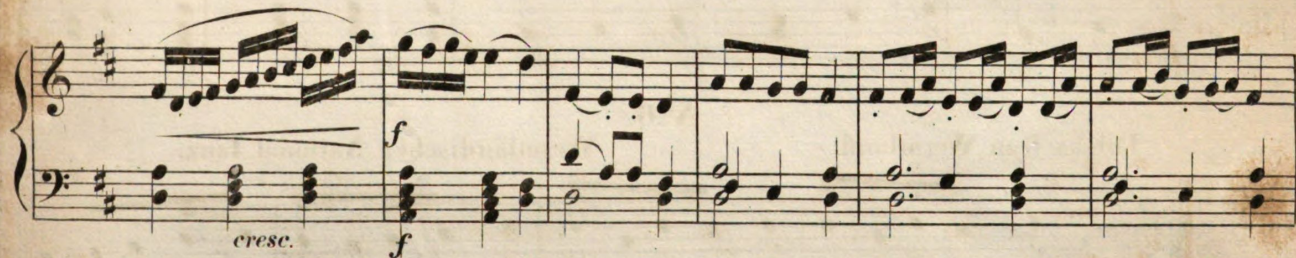
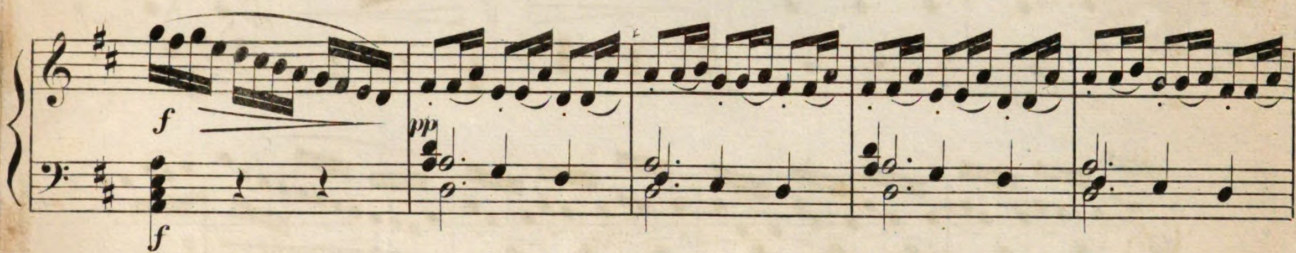
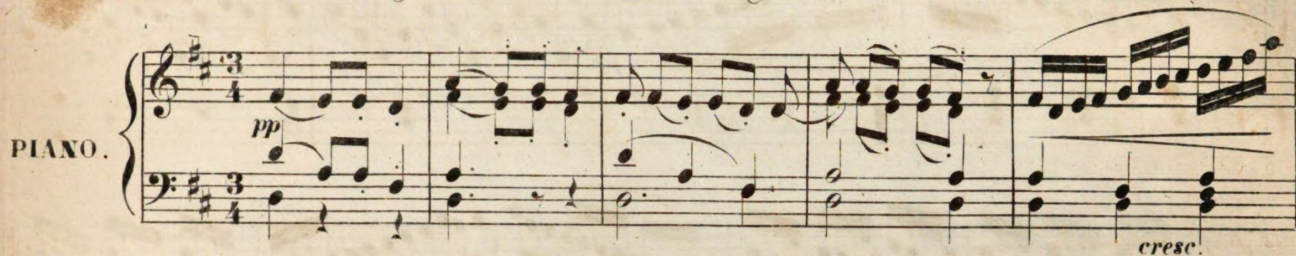
PIANO.

Nº 5.

Polska från Östergöthland.

Ostgothländischer National Tanz.

Four systems of piano music in G major, 3/4 time. The first system has dynamics *mf* and *fz*. The second system has dynamics *f* and *pp*. The third system has dynamics *f* and *pp*. The fourth system has dynamic *f*.

Polska från Wermland.

Nº 6.

Wermländischer National Tanz.

PIANO.

Three systems of piano music in G major, 3/4 time. The first system has dynamic *p*. The second system has dynamics *f* and *p*. The third system has dynamic *pp*.

Nº 7.

Polska från Westergöthland.

Westgothländischer National-Tanz.

PIANO.

Nº 8.

Polska från Westergöthland.

Westgothländischer National-Tanz.

PIANO.

Nº 9.

Polska från Wermland.

Wermländischer National-Tanz.

PIANO.

Nº 10.

Neekens Polska.

Der Tanz des Meerkönigs.

Andante.

från Westergöthland.

aus Westgothland.

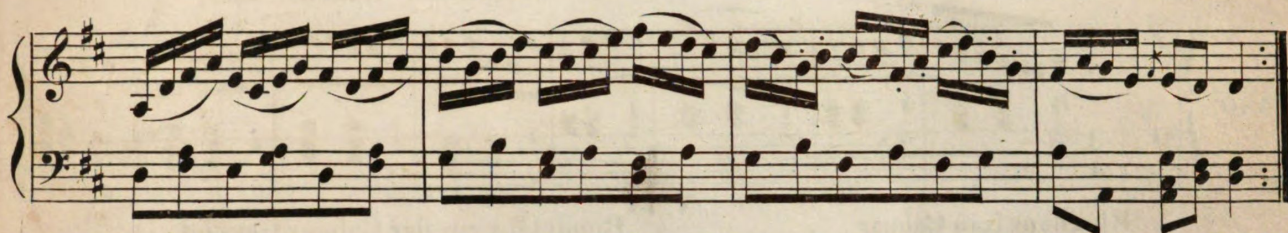
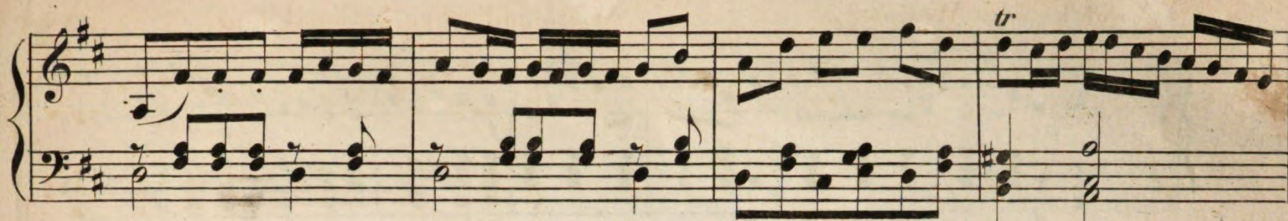
PIANO.

Nº 11.

Polska från Öland.

Öländischer National-Tanz.

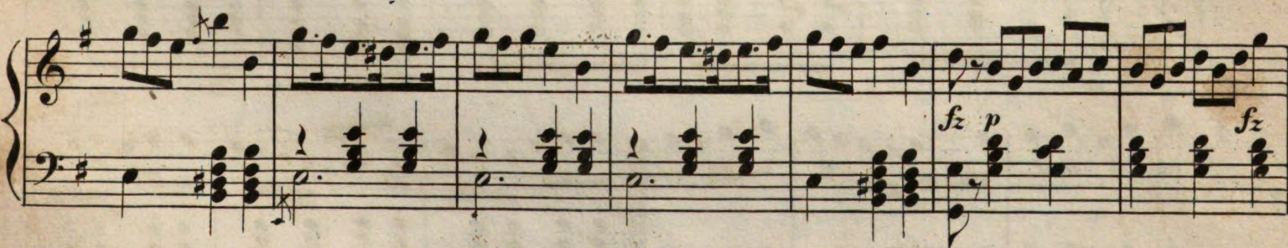
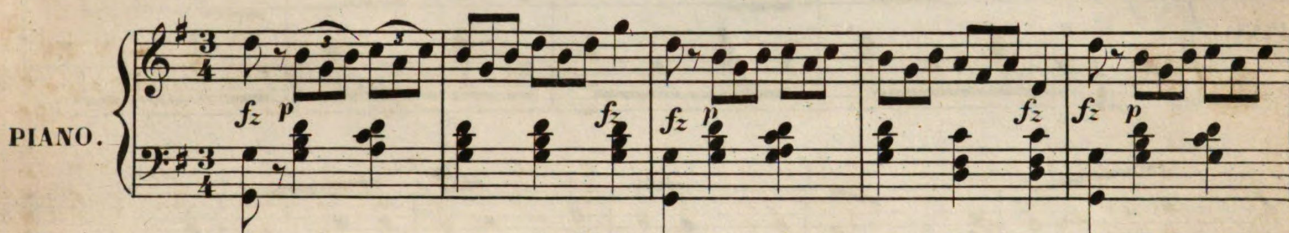
PIANO.

Jössehärads Polska.

Nº 12.

Wermländischer National-Tanz.

Nº 13

Allmän Polska.

Allgemeiner National-Tanz.

Allegretto.

PIANO.

Nº 14

Polska från Wermland.

Wermländischer National-Tanz.

PIANO.

Nº 15

Ringdans från Calmar

Rundetanz aus der Calmar-Gegend.

Allegro.

PIANO.

"Hallingen" från Bohuslän.

Nº 16

„Der Halling“ Volkstanz aus Bohuslän.

Allegro.

PIANO.

VALDA SVENSKA

FOLKSÅNGER, FOLKDANSAR och FOLKLEKAR.

7^e HÄFTET.

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER und NATIONALTÄNZE.

7^s HEFT.

Samtliga i detta häfte förekommande lekar äro arrangerade af J. N. Ahlström.

SKÄRA HAFRA.*(Ringlek upptecknad i Blekinge.)*

Ej förut i tryck utgifven.

Ett udda antal personer dansa i ring under afsjundet af orden, men vid de 2^{ne} sista takterne hastar hvar och en att taga sig en maka. Den som då blir ensam, stannar inom ringen. Till honom sjungas följande ord på samma melodi:

Det var rätt och det var slätt
Och det var rätt och lagom;
(N. N.) får i dansen gå,
för ingen ville ha'en (ha'na)!

Sedan dessa orden äro sjungna
begrinner åter leken.
Nachdem Absingen dieser Worte
geht das Spiel wieder an.

HAFER SCHNEIDEN.*(Rundetanz aus Blekingen.)*

Nie vorher im Druck erschienen.

Mehrere Personen, die aber eine ungerade Zahl ausmachen, tanzen in der Runde und singen das Lied. Bei den zwei letzten Takten eilt jeder von der Gesellschaft, der Bursche sich ein Mädchen, das Mädchen sich einen Burschen zu haschen. Wer da allein zurück bleibt, muss mitten in den Ring treten und bekommt folgendes (nach derselbigen Melodi) zu hören:

Das war recht, ja das war recht!
(Der) Die muss sich hinbequemen;
N. N. tänzet da allein
denn keiner wollt (ihn) sie nehmen.

SÅNG.

PIANO.

Skä-ra skä-ra haf-ra! hvem skall hafran
Ha-fer Ha-fer schnei-den! Doch wer soll ihn

bin-da? Det skall all-dra-kä-re-stan min, hur skall jag hen-ne fin-na? Jag
bin-den? Wer so treu mir lie-get im Sinn, Doch wo ist der zu fin-den? Ich

såg 'en i går af - ton I det kla - ra må - ne - sken Hon lof - vad' mej att
sah ihn ge - stern A - bend in des hel - len Mon - des schein und heu - te kommt er
sie sie

kom - ma Med storfröjd och from - ma. När hvar tar sin så tar jag min, så haf ver ud - da in - gen.
wie - der Im - mertreu und bie - der. Nimmt je - der Seins, so neh mich Meins. Da bleibt wohl Niemand oh - ne.

H Ö K och D U FVA.

(Folklek i Dalsland.)

Flickorna ställa sig i ring och taga hvarandra i händerna, hvilka de uppsträcka. En flicka (dufvan) befinner sig midt i ringen, och en gosse (höken) utanför dufvorna, bemödande sig att få fatt på dufvan då hon vågar sig utom ringen, och sedan detta lyckats, sjunges under ringdans Allegretton.
(ur Runa)

HABICHT und TÄUBCHEN.

(Völksspiel aus Dalsland.)

Die Mädchen bilden einen Kreis und fassen sich bei den Händen, die sie emporhalten. Ein Mädchen (das Täubchen) befindet sich mitten in der Runde, und ein Bursche (der Habicht) ausserhalb derselben, welcher das Täubchen zu haschen sucht, jedesmal wo es sich aus dem Kreise heraus wagt. Ist ihm dies gelungen, so wird beim Rundetanz das Allegretto gesungen.

Andante.

SÅNG.

Duf - van fla - xar i bu - ren sin, Aj! ro - san - de lil - ja! Och
Duf - va lil - la och duf - ve - ros, Hej! ro - san - de lil - ja! Och
Täubchen flat - tert und ath - met schwer, Hei! Ro - sen und Li - lien! Der
Täu - bel, Täu - bel im Kä - fig da! Hei! Ro - sen und Li - lien! Der

PIANO.

Hö - ken sprin - ger rundt om - kring, Och vill den duf - van fän - ga,
 när som Hö - ken far sin kos, så får du qvit - tra och sjun - ga.
 Ha - bicht krei - set rund um - her, Und will das Täub - chen fan - gen.
 bö - se Ha - bicht lau - ert ja! Halt - ja dich ru - hig und stil - le.

Vi skaskrämma den Hö - ken bort Hej! ro - san - de lil - ja! Och
 Scheuchen wir so den Kauz von hier! Hei! Ro - sen und Li - lien! Scha,

Scho! och scho! du styg - ga hök! Nej al - drig får du din vil - ja.
 Scha, Scha, Scha! du bö - ses Thier, Das Täubchen sollst du nit fan - gen.

Allegretto.

Jag har hop-pat öf-ver berg och bac-kar, Jag har sli-tit ut bå?
 Bin ge-läuf-en oh-ne Rast und Ru-he, Ab-ge-ris-sen sind mir

skor och klac-kar. Hej hopp, min lil-la hjer-te-knopp! vi ska dan-sa te'
 Strümpf und Schu-he. Juch-hei, mein klei-nes Dir-ne-lein! Lasst uns tan-zen wohl

So-lä rin-ner opp, för hej och hopp min doc-ka, Vi ska dan-sa och hop-pa!
 bis zum Ta-gesschein! Juch hei-sa-sa, mein Püpp-chen, lasst uns tan-zen und hüpf-en!

JÄGAREN MED HURTIGT MOD.

(Ringdans upptecknad i Småland.)

Sällskapet dansar i ring, uti hvars midt Jägaren står, för att af de dansande flickorna utvälja sig en maka. Upphjudningen sker vid början af andra versen. Vid orden: "Kärleken är som klotet rund" m. m. stanna de dansande och stampa i golvet efter takten, vifta med händerna, för att föreställa klotets rullande, och svänga derefter omkring, stående på ena foten. Då 3^{je} versen börjas, tager jägaren sin tärna i famn; takten ökas och sällskapet dansar parvis. Derefter förändras versen till: "Jägarinnan har ett lustigt mod" etc. emedan nu en flicka befinner sig i ringen.

DER JÄGER WOHLGEMUTH.

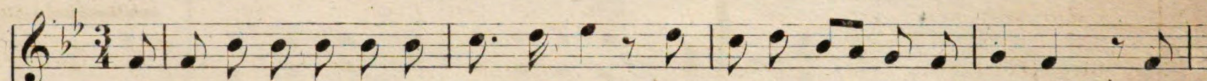
(Rundetanz aus Småland.)

Die Gesellschaft tanzt in der Runde. Der Jäger steht mitten im Kreise, um unter den tanzenden Mädchen siehens zu erwählen. Die Aufforderung findet bei der zweiten Strophe statt. Bei den Worten: "Die Lieb ist glatt und kugelfund," halten die Tanzenden inne, stampfen nach dem Takt auf den Boden, bewegen die Hände um das Rollen der Kugel vorzustellen, und drehen sich dann herum, auf einem Fusse stehend. Bei der dritten Strophe umarmt der Jäger seine Dirne; der Takt wird gesteigert und die Gesellschaft tanzt paarweise. Nachher wird das Lied anders gesungen und fängt so an: "Es wandelt die Jägerinn wohlgemuth" etc.

(Ur Arfvidssons Sv. Forn.) weil sich jetzt ein Mädchen mitten im Kreise befindet.

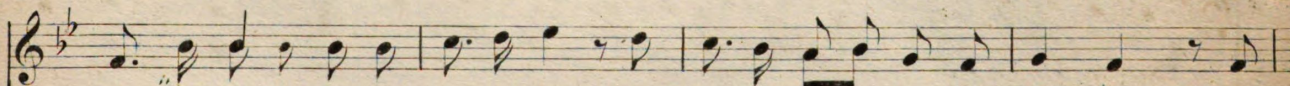
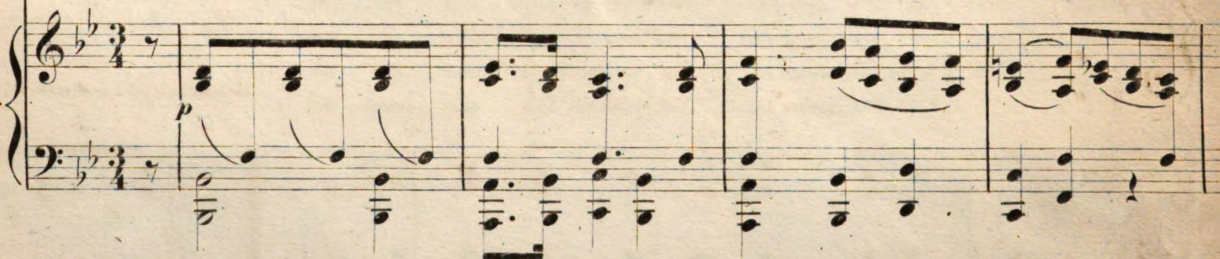
Andante.

SÅNG.

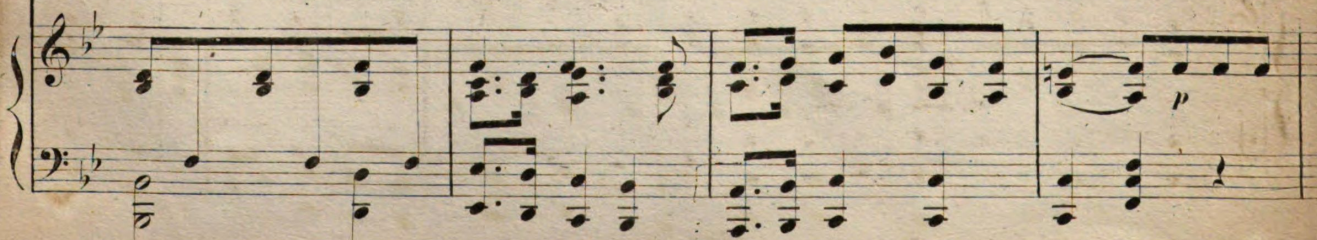

Och Jä-ga-ren han har ett hur-tigt mod, I skogen mån-de han van-dra, Han
Så tar han hen-ne ut-i snö-hvit hand, Som svenska gos-sar plä' gö-ra. Så
Der Jä-ger-mann im Wald ist wohl-ge-muth, Ihn freut das kräf-ti-ge Le-ben, Und
Da fasst er schon des Mädchens zar-te Hand, So pflegt der Schwe-de zu min-nen, Da

PIANO.

ja-gar ef-ter de vil-da djur: Man ho-nom der för ej må klan-dra. Men
för han hen-ne till sitt e-get land; Stor gläd-je sko-len J få hö-ra. Kär-
Wöl-fe jät-get, er bis auf das Blut, das war sein Trach-ten und Stre-ben. Doch
knüp-fen sie ein treu-es E-he-band, Er füh-ret so die Braut von hin-nen. Die

jag-ten som låg i hans håg, och dju-ret som han ef-ter-såg, det
le-ken är som klo-tet rund, som klo-tet rund, som klo-tet rund, Han
kennt er wohl 'ne an-dre Jagd: Er späht nach ei-ner hüb-schen Magd, Ein
Lieb ist glatt und ku-gel-rund, ja ku-gel-rund, ja ku-gel-rund, Die

1. var en vac-ker flic-ka, 2. för så många redlig man i grund, så många re-de-lig god
Bräutchen sucht er e-ben. wac-ke-ren Ge-sellen täuscht ihr Mund, die wackern ehr-li-chen Ge-

Più mosso.
her-ra! O En-gel fin! låt oss i fam-nen ta-gal! Ty has-tigt kom du
Förr-än jag dö-r jag mäs-te af-sked ta-gal!
sel-len! Komm Liebchen! so um-ar-men wir uns bei-de, Schnell ward mein Herz dir
das ist mein Le-be-wohl eh' ich ver-schei-de.

i mitt sin-ne, och al-drig går du ur mitt min-ne förr-än i ble-ka dö-den.
zu ge-wen-det und liebt dich bis mein Le-ben en-det, ja bis zum blas-sen To-de.

SÅ HAFRA.

(Upptecknad i Blekinge.)

De lekande dansa först omkring, men stadna och göra enligt sångens föranledande, rörelser med händerna, såsom vid sående; derefter lägga de armarna i kors, liksom för att hvila sig, stampa med fötterna, klappa i händerna och svänga sig om. Uppbudningen sker vid 2^{dra} versen.

HA FER SÄEN.

(Aus Blekingen.)

Die welche an diesem Tanzspiel Theil nehmen, tanzen erst in der Runde, dann halten sie inne, bewegen die Hände, als säeten sie, kreuzen die Arme als ruheten sie aus, stampfen mit den Füßen, klatschen in die Hände, drehen sich herum, je nachdem die Worte des gesungenen Liedes zu solchen Bewegungen Veranlassung geben. Die Aufforderung findet beim Singen der zweiten Strophe statt.

Allegretto.

SÅNG.

Och vil-jen J ve-ta och vil-jen J för-stå hur bön-der-na bru-ka så
Och se hvad jag fick ut - - i min hand, och se hvad jag fick att
Und wollt ihr es wis-sen und wollt ihr es ver-stehn, wie sät wohl ein Bau-er den
Da se-het was mir vom Glück be-schert! was ge-het mir da zur

PIANO.

haf-ra? min Fa-der han såd-de så och så, och stundom han hvi-la-de på
fö-ra: En så-dan en li-ten tück Madam så nätt i si-na
Ha-fer? Mein Va-ter er sä-te so und so, Mit-un-ter da ru-het er vom
Sei-te? Ein mun-te-res Kind gar lieb und werth im ih-rem Son-tags-

ar - men, Så stam - pa han med fot, Så klap - pa han med hand Så gla - de - lig, Så klä - der. Jag ste - ge dig så när, jag hål - ler dig så kär, jag törs in - te sä - ga hur Sä - en, So stampfer mit dem Fuss, So klatschter in die Hand gar freu - dig - lich, gar klei - de. Ich tre - te wol zu dir, Dich küs - sen wollt ich schier, ge - fälltst du mir doch ü - ber

gla - de - lig, Så vän - der han sig om ut - i rin - gen.
vac - ker du är! jag lå - ter dig stå till en an - nan.
freu - dig - lich! So dre - het er ge - wandt sich im Rei - gen.
al - le Ge - bühr! Drum mag dieh ein An - de - rer neh - men.

RINGLEK.

(från Sorunda Socken.)

Allegretto.

(Ur Runa)

SÅNG. *p* Så frö och sät - ta plantor när det mol - nar: Ta din lil - la vän, och
Im feuchten Wet - ter Sa - men streun und pflan - zen! Nimm dein Mäg - de - lein, ja

PIANO. *p*

VOLKSTANZ.

(aus dem Kirchspiel Sorunda.)

ta din lil - la vän och lägg på ar - men när du som - nar, Ta din lil - la vän, och
nimm dein Mäg - de - lein und halt dein Liebchen wohl um - schlungen! Nimm dein Mäg - de - lein, ja,

tag din lil - la vän och lägg på ar - men när du som - nar. Kan man me - ra af
 nimm dein Mäg - de - lein und halt dein Lieb - chen wohl um - schlungen. Kann man wei - ter von

flic - kan lil - la be - gö - ra, Kan man me - ra af flic - kan lil - la be - gö - ra, Än
 sei - nem Dir - nel be - geh - ren, Kann man wei - ter von sei - nem Dir - nel be - geh - ren als

först i han - den och sen i fam - nen Och sen sin hjer - te - li - ga kü - ra?
 Hän - de drüe - ken und Freu - de blic - ken Und dir auf im - mer treu ge - hö - ren?

först i han - den och sen i fam - nen och sen sin hjer - te - li - ga kü - ra?
 Hän - de drüe - ken und Freu - de blic - ken und dir auf im - mer treu ge - hö - ren?

En vac-ker flie-ka kom sig i rin-gen till att svin-ga: Vill du in-te bli,
Ein schö-nes Mä-del trat in den Rei-gen um zu tan-zen: Bist du nicht da-bei,

får du lå-ta bli, Vill du in-te bli, får du lå-ta bli, an-narstar jag mig en an-nan.
S'ist mir ei-ner-lei, Bist du nicht da-bei, S'ist mir ei-ner-lei, denn so wähl ich ei-nen An-der-n.

WALBORGSMÄSS DANS.

(från Grythytte Bergslag.)

(Se Runa, Majhäftet 1844. sid. 3.)

Allegretto.

SÅNG.

Hej lus-te-tigt vi dan-sa vi som an-dra!
Juch-hei-sa! Lässt uns sprin-gen wie die An-der-n!

PIANO

ff *p*

WALPURGISTANZ.

(aus der Gegend von Grythyttan.)

f *pp*
Al-la-ta-ga vi i ring, Al-la-dansa vi i-kring, El-la står up-på hæl-la.
Al-le tanzen wir den Reihn, lässt uns al-le fröhlich sein! Lus-tig flam-men die Feu-er.

f *mp*

VALDA SVENSKA.
FOLKSÅNGER FOLKDANSAR och FOLKLEKAR.

8^e HÄFTET.

AUSWAHL.

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER und NATIONAL TÄNZE.

8tes HEFT.

VISA.

Efter en Polska från Dalarne.

LIED.

Nach einem Tanz aus Dalekarlien.

Allegro vivace.

SÅNG.

PIANO.

f

tra la la la la
tra la la la la

dim. *p* *f* *p*

la la la la la la la la la la la la la la la la
la la la la la la la la la la la la la la la la

dim. *p* *f* *p*

Kom du lil-la flie-ka, kom och lät oss dan-sa du och jag vi sko-la bli ett par vi två
Komm du lie-bes Mädchen, komm und lass uns tan-zen, du und ich, wir bei-de passen ganz zu-samm

Kom du lil - la flie - ka, kom och låt oss dan - sa, du och jag vi sko - la bli ett par vi - två
Komm du lie - bes Mädchen, komm und lass uns tan - zen, du und ich, wir bei - de passen ganz zu - samm

Hör du lil - la flie - ka på ett ord, Säg vill du blif - va
Hör du klei - nes Mäd - chen noch ein Wort: Säg willst mir ei - ne

mig en vän så god? Hör du lil - la flie - ka på ett ord, Säg
gu - te Freun - din sein? Hör du klei - nes Mäd - chen noch ein Wort: Säg

vill du blif - va mig en vän så god la nej det vill jag ej
willst mir ei - ne gu - te Freun - din sein la Nein, das will ich nicht

la nej det vill jag ej, la la la la la la la la la la la!
la nein das will ich nicht! la la la la la la la la la la la!

crese. *f*

VISA.

LIED.

Efter en Polska från Dalarne.

Nach einem Tanz aus Dalekarlien.

Allegro vivace.

SÄNG.

PIANO.

f

Tra la la la la

Tra la la la la

*tr**dim.**p**f**p*

la la la la la la la tra la la la la la la la la la la la la la
 la la la la la la la tra la la la la la la la la la la la la la

*dim.**p**f**p*

Kom du lil-la flic-ka, kom och låt oss dan-sa, du och jag vi sko-la bli ett par vi två,
 Komm du lie-bes Mädchen, komm und lass uns tan-zen, du und ich, wir bei-de pas-sen ganz zu-samm

kom du lil-la flic-ka, kom och låt oss dan-sa, du och jag vi sko-la bli ett par vi två.

komm du lie-bes Mäd-chen, komm und lass uns tan-zen, du und ich, wir bei-de pas-sen ganz zu-samm.

mf Hör du lil - la flic - ka på ett ord, *f* Säg vill du blif - va
Hör du klei - nes Mä - chen noch ein Wort : *p* Sag' willst mir ei - ne

mf mig en vän så god? *f* Hör du lil - la flic - ka på ett ord, *f* Säg
gu - te Freun - din sein? Hör du klei - nes Mä - chen noch ein Wort: Sag'

vill du blif - va mig en vän så god. *tr* *pp* la nej, det vill jag ej! *tr* la
willst mir ei - ne gu - te Freun - din sein? la Nein, das will ich nicht, la

tr cresc. nej det vill jag ej, *tr* la la la la la la la la la la la!
nein, das will ich nicht! *tr* la la la la la la la la la la la!

cresc. *f*

8 0069 623

1

VALDA SVENSKA
FOLKSÅNGER, FOLKDANSAR och FOLKLEKAR.

9^e HÄFTET

AUSWAHL

SCHWEDISCHE VOLKSLIEDER und NATIONALTÄNZE.

9^e HEFT.

NORSK WALLVISA.

Sjungen af Demoiselle Jenny Lind på hennes Kon-
serter i Wien och London.

NORWEGISCHES SCHÄFERLIED.

Allegretto.

PIANO.

sp

sf

pp

sf

Kom kjy - ra! kom kjy - ra mi! kom kjy - ra
Så kom, så kom nu kre - a - tu - ren
Her - bei, her - bei ihr mun - tern Thie - re!

ho-ah! ho-ah! ho-ah! ho-ah! trr - - - ti! Kom ku kom kalv, kom
 ho-ah! ho-ah! ho-ah! ho-ah! ho - - - ah! Kom ko och kalf och
 Ho-ah! Ho-ah! Ho-ah! Ho-ah! Ho - - - ah! Kommt Kuh und Kalb, und

kju - ra kom al-la de un-derli Dy - ra, aa Smeenkom framme Hammar aa Tang
 tju - ren, Kom al-la beskedliga dju - ren! Det li-derså fort till af-to-nens stund,
 Stie-re, und alle ihr ande-ren Thie-re; schon senket der A-bend stillsich he-rab;

sat-te de mærkje pau Tu-ter hodu, de völ-le den skalku-ti Lans-man, ho-
 Hornet jag blå-ser så gällt, så gällt; Så kommi-na stäcka-re springnussnällt, ho-
 Tö-ne, mein Horn, durch die Flur entlang, o folg, meine Heerde, dem fro-hen Klang! Ho-

ah! hoah! ho-ah! kom al - - le Kju-ra mi aa stakkar.
 ah! hoah! ho-ah! kom he - - la hjor-den med till bä-set.
 ah! Hoah! Ho-ah! kommt al - - le schnell her-bei zum Stalle!

Moderato.

dol.

So - le gaar bak Aa - sen ne, Skyggi en bli saa lang - gje
U - ti lil - la stu - gan, hej! Vän - tar kä - re - stan på mej,
In - der Hüt - te still und klein, da war - tet schon das Liebechen mein!

maat - te - kjöm snart at - te - ve tæk - je meg ti Fang - je
Ack så tref - ligt och så ro - ligt språ - kas vid för - tro - ligt!
Wel - che Lust und welch' Entzü - cken winkt aus ih - ren Blic - ken!

Krytrein u - ti Que - e staa - er Eg aut Soe - ter - stu - li gauer.
Ser jag blott min fänta le, Då glömmar jag all verldens ve!
Mäd - chen, ja, in dei - nem Arm, ver - gisst dein Trauter je - den Harm!

Krytrein u - ti Que - e staa - er Eg aut Soe - ter - stu - li gauer.
Ser jag blott min fänta le, Då glömmar jag all verldens ve!
Mäd - chen, ja, in dei - nem Arm, ver - gisst dein Trauter je - den Harm!

p *cresc.*

Kom k^jy - ra, kom k^jy - ra mi, kom k^jy - ra!
 Så kom, så kom nu kre - a - tu - ren,
 Her - bei, her - bei du mun - tre Heer - de

in tempo. *p*

ad lib.

ho - ah, ho - ah, ho - ah, ho - ah, ho - ah!
 ho - ah, ho - ah, ho - ah, ho - ah, ho - ah!
 Ho - ah ho - ah ho - ah ho - ah ho - ah!

ad. p *f* *p*

rall. *pp*

ah!
 ah!
 ah!

ho - ah!
 ho - ah!
 ho - ah!

p *f* *pp*